

ВЕЛИКА СРБИЈА



НОВИНЕ
СПЕЦИЈАЛНО ИЗ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
СРЕДЊЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА

ЂУПРИЈА, ФЕБРУАР 2000
ГОДИНА X, БРОЈ 720



ПѢТИ
ОТАЦБИНСКИ
КОНГРЕС



БЕОГРАД
23. ЈАНУАР 2000.

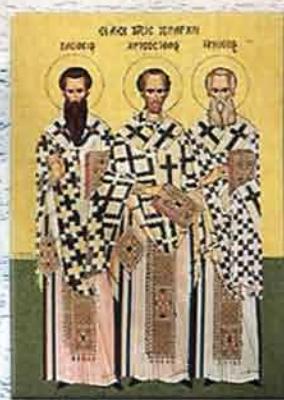


Ратко Марчетић
МИНИСТАР ЗА САОБРАЋАЈ И ВЕЗЕ
гост у емисији "Политикон"
ТВ ПАЛМА ПЛУС - Јагодина

СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ



Обележавање славе Српске Радикалне Странке Св. Три Јеварха у поморавском округу



ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Земун
Трг Победе 3



Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешель

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Јасна Олуић

Техничко уређење,
компјутерски прелом
и дизајн корица:
Горан Павловић

Редакција издања Окружног
одбора СРС Поморавског округа:
Ратко Марчетић, Иван Радић,
Горан Павловић, Весна Ломбауер,
Мирољуб Ђукић

Штампа:
РОТОПРИНТ
Ђуприја

Тираж:
10000 примерака

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413 - 01 - 551 / 91 - 01 да се "Велика Србија" сматра произвodom из Тарифног броја 8. став 1. тачка 1. алинеје 10. за чији се промет плаћа основни порез по стопи од 3%.



Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке на заседању 23. јануара 2000. године у Београду, руководећи се програмским опредељењима и идеолошком оријентацијом Српске радикалне странке, ради одређивања политичких циљева српских радикала и метода деловања у борби за очување српске државе и опстанак српског народа, његов духовни препород, као и стварања могућности за убрзани економски развој и материјално благостање, доноси

РЕЗОЛУЦИЈУ
ВЕЛИКА СРБИЈА

1. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке констатује да западне силе, предвођене Сједињеним Америчким Државама, покушавају политичким притисцима, психолошко-пропагандним активностима и субверзивним деловањем да разбију државну заједницу српског народа Србије и Црне Горе. Политички циљ оних који су извршили оружану агресију на Савезну Републику Југославију јесте уништење слободарских тежњи српског народа, његове државне независности и територијалне целовитости. Да би избегли колонијални статус, Срби се супротстављају нојмоћнијој сили савременог света, а њихова борба за националну самобитност биће политички путоказ за деловање Српске радикалне странке и у предстојећем периоду.

Очевање Савезне Републике Југославије је интерес нашег народа. Поштовање Устава, као највишег правног акта, мора бити гарантовано на целој територији земље. Као народ и држава морамо се супротставити даљем растакању српске националне територије и покупају Американаца да, преко својих послушника у руководству Црне Горе, изврше сецесију те федералне јединице. Највећи део народа Црне Горе жели очевање заједничке државе. Међутим, политичкој воли српског народа у Црној Гори супротстављена је тежња Сједињених Америчких Држава и њихових западно-европских савезника за стварањем још једне вазалне државе на територији некадашње Југославије. Српски народ, без обзира на ту чињеницу, нема избора. Отаџбина се мора бранити свим политичким средствима. Сваки део територије Савезне Републике Југославије припада нашем народу. Оно што је наше, морамо одлучно бранити и сачувати. Не може и не сме бити узмицања пред политичким уценама и претњама наших непријатеља.

Останак Црне Горе у Савезној Републици Југославији јесте патријотска дужност и обавеза наших грађана и свих државних институција, а Српска радикална странка ће служећи свом народу, штитити заједничку државу. У циљу њеног очевања, српски радикали залађају се за стварни дијалог између свих релевантних политичких субјеката Савезне Републике Југославије, али и за употребу свих уставних инструмената без икаквог оклевања. Уверени смо да ће савезни парламентарни избори, који треба да се одржи до краја године, потврдити легитимну вољу српског народа у обе федералне јединице да живе заједно.

Циљеве опстанка и очевања државе могуће је остварити само потпуним јединством свих патријотских снага у Србији и Црној Гори. Досадашње искуство Владе националног јединства у Србији и Савезној Републици Југославији јесте најбољи пример остваривања таквог јединства.

2. Пети отаџбински конгрес Српске радикалне странке подсећа целокупну слободоумну и демократску јавност у свету да голгота српског народа Републике Српске Крајине није окончана. Најзападнија српска држава, Република Српска Крајина, већ пету годину, налази се под окупацијом Републике Хрватске. Стотине хиљада Срба налази се у избеглиштву, док им се огњишта систематски пустоше и уништавају. Агресију на Републику Српску Крајину директно су извршиле Сједињене Америчке Државе, пружајући политичку, економску и војну подршку хрватским,

усташким извршиоцима. Управо Американци и њихови послушници покушавају да заташкају злочине које су починили против српског народа Републике Српске Крајине. Српска радикална странка је, борећи се за интересе српског народа, увек подржавала његову борбу за слободу и очување националних територија. Не могу ни Јосип Броз, ни Фрањо Туђман, ни Бил Клинтон заувек да отму српску земљу Дубровника, Далмације, Лике, Баније, Кордуна, Славоније и Барање.

Хиљаде српских родољуба положило је животе на олтар отаџбине бранећи Српску Крајину. Њих, као и наше потомке, не смејмо изневерити. Као највећа политичка снага на српским етничким просторима, Српска радикална странка ће у свом политичком деловању увек истицати непходност ослобађања Републике Српске Крајине од хрватске окупације. Као народ недавно смо изгубили једну политичку битку, али Книн и Вуковар неће заувек бити у хрватским рукама. То је политички завет српских радикала.



3. Пре осам година, на територији авнојевске Босне и Херцеговине, створена је Република Српска. Опстанак Републике Српске, као државе српског народа западно од Дрине, данас је доведен у питање. Сједињене Америчке Државе, уз помоћ и подршку српских издајника, по сваку цену желе утапање Републике Српске у унитарну Босну и Херцеговину. Најистакнутије борце за слободу српског народа у Републици Српској прогоне, хапсе и убијају. Њихова једина кривица је у томе што су Срби и што се боре за очување српских огњишта и српске државности западно од Дрине. Тако је Хашки трибунал постао средство за ликвидацију знаменитих Срба и квазиправни инструмент покушаја да као једини кривац за сукобе у бившој Југославији буду означени српски патријоти, а посебно њихови предводници. Тиме српски непријатељи покушавају од жртве да направе целата. Бруталном силом, кршењем свих норми јавног права моралних и политичких принципа, главешине окупационих снага у Републици Српској у потпуности негирају вољу српског народа западно од Дрине. Покушај смене председника Републике Српске др Николе Поплашена, легитимно и легално изабраног

вљом српског народа, представља пример америчког и западноевропског тоталитаризма. Стога, српски народ у Републици Српско наставља своју политичку борбу за ослобођење земље. Српски радикали Републике Српске и даље ће храбро, у првим редовима, учествовати у одбрани отаџбине и припремању услова за стварање јединствене српске државе. То је и највиши и најзначајнији политички циљ Српске радикалне странке.



4. Косово и Метохија, света српска земља, налазе се под потпуном окупацијом Сјенићених Америчких Држава и њихових западних сателита. Српски народ Косова и Метохијеникад у својој историји није био у тежој ситуацији. Свакодневна убијања, отмице и прогони српског становништва одвијају се под директним патронатом Уједињених нација и шефа њихове цивилне мисије Бернара Кушнера. Српска радикална странка била је јединина политичка снага у Србији која се супротставила усвајању плана Ахтисари -Черномирдин указујући политичкој јавности на погубне и трагичне последице његовог прихватања. Међутим, окупатори предвођени америчким гаулајтером Бернаром Кушнером не поштују ни одредбе оних споразума које су сами наметнули и потписали. Они једноставно желе да Косово и Метохију издвоје из Србије, а Србе претерују са њихове територије. Српски народ у целини, а посебно српски радикали, супротставиће се свим расположивим средствима покушају отцепљења територије Косова и Метохије од Србије и Савезне Републике Југославије. Одлучно захтевамо да се све окупаторске трупе НАТО пакта уклоне са свете српске земље.

5. Вишемесечна агресија на Републику Србију произвела је трагичне последице. Услед злочиначког бомбардовања наших градова и села, школа и болница, мостова и цркава животе је изгубило на хиљаде Срба, убијећих само због тога што су живели у непокорној Србији. Никад их нећемо заборавити.

Србија може и мора да обезбедиматеријалну обнову свега што је агресор порушио и уништио. Ентузи-

јазам, марљивост и огромна енергија наших грађана који учествују у поправљању и изградњи, гаранција су брзог опоравка мреже инфраструктурнији објеката, као и најхитнијег обезбеђивања смештаја за оне који су остали без дома и посла, за оне чије су фабрике и привредни објекти разорени. Успешна обнова земље предуслов је економског опоравка Србије. Истовремено, обнова земље показала је да Србија има довољно унутрашњих ресурса за највеће градитељске подухвате и довољно снаге да сама и у најкраћем року изгради све оно што је агресор у 78 дана бестијалне агресије уништио. Српска радикална странка и сви њени чланови ће и у наредном периоду дати свој максимум у процесу обнове. Србија ће се и у будућем ослањати на сопствене снаге и сарадњу са пријатељским земљама, земљама које нису учествовале у њеном рушењу и уништавању и убијању српског народа. Српски радикали гарантују постепену, али реалну обнову свих привредних потенцијала и убрзани економски развој. То је једини рационалан пут, јер смо свесни да товари блага са Запада никада нису и неће стићи ни у једну земљу, па ни у Србију, па се и не осврћемо на лажна обећања бело-светских превараната који нас наговарају да прихватањем непостојеће помоћи капитулирамо.

Обавеза Владе националног јединства је да и даље проналази финансијска средства за наставак и завршетак целокупног процеса обнове и изградње земље.



6. Политичке реформе у Србији су неопходне. Српски радикали залажу се за темељну реорганизацију и рационализацију државне управе на свим нивоима, које се мора проводити по принципу стручности кадрова, а целокупан административни апарат да буде деполитизован и високо професионализован. Увођењем контролних механизма спречиће се бирократизација државног апарате, а администрација натерати да служи држави и народу. Српски радикали захтевају најоштрију и најжешћу борбу државе против свих видова криминалне делатности, а посебно против корупције. Српска држава у борби против криминала

мора поступити ригорозно, строгим казнама и у корену сужијати све облике криминалног и корупционог деловања.

За остварење тих циљева неопходно је да судство буде независно, у потпуности ослобођено политичких и идеолошких монопола.

Важан део, не само економских, већ и политичких реформи, представља неопходност приватизације срдстава јавног информисања, осим централне државне телевизије, чиме би се, уз значајне финансијске ефекте, постигло укидање политичких монопола у медијској сferи и подстакао даљи развој плурализма уређивачких концепција и објективније информисање јавности.

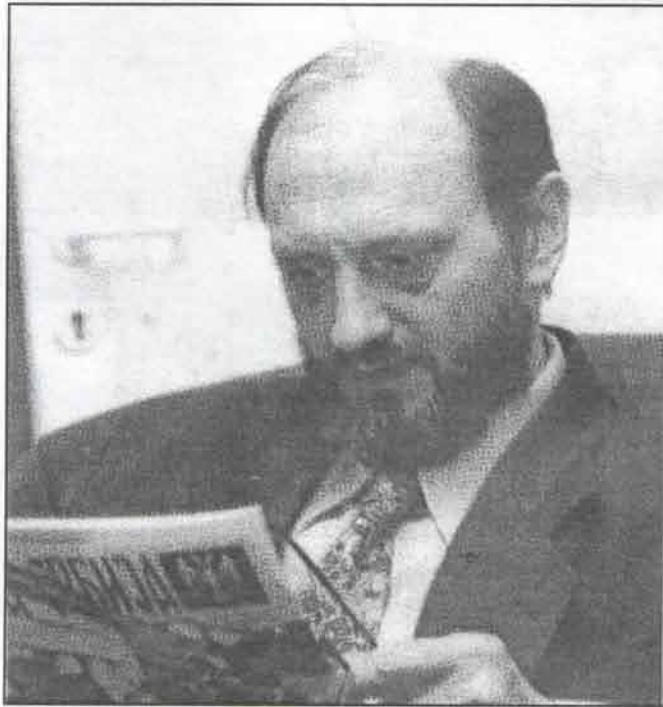


7. У условима вишегодишњих санкција и покушаја заустављања свих економских токова које спроводе Американци и њихови западноевропски савезници, Влада националног јединства има обавезу да озбиљним, суштинским и брзим реформама обезбеди сигуран и постепен излазак земље из тешке економске кризе у којој се данас налази. Полазну претпоставку свих реформи и убрзаног економског развоја Србије представља либерална тржишна привреда са приватном својином као основним полазиштем. Приватизација мора бити свеобухватна и обавезна за све привредне субјекте. Тиме се постиже значајно повећање економске ефикасности, ревитализује се тржишни механизам и подстиче конкуренција са профитном мотивацијом. На тај начин дошло би до укидања државних и свих других монопола који подстичу мафијашке тенденције у друштву. Истовремено, српски радикали допринеће сламању отпора код оних политичких снага које се јавно, лицемерно залажу за приватизацију, а у пракси предузимају све могуће мере заштиту личних и групних привилегија на државној и друштвеној својини. Најупечатљивији пример таквог криминалног понашања јесу општине и градови у којима владају поједине проамеричке странке.

Српски радикали инсистирају на рестриктивној буџетској потрошњи и даљем домаћинском, крајње рационалном и штедљивом понашању извршних

органа власти. Јавна потрошња финансираје си искључиво из реалних извора. Политика стабилног динара и спречавање хиперинфлаторне спирале, имаће потпору у стабилизацији цена и услуга. У предстојећем периоду неопходна је темељита реформа банкарског система, а српски радикали ће инсистирати на решавању проблема старе девизне штедње кроз процес приватизације.

Највећа развојна шанса Србије је у коренито реформисању аграрној политики, приватизацији агроВИндустријског комплекса, а стратегија даљег развоја пољопривредне производње гарантоваће задовољење до маће тражње, као и одговарајућих резерви основних пољопривредних производа и увећаног извоза, стратешких пољопривредних култура, посебно воћа и поврћа. Позитивно искуство концепта јавних радова проверено у обнови земље мора бити трајна окосница свих наредних активности државе у привредној сferи.



8. Свесни изузетно течке социјалне ситуације у којој се налази већина грађана Србије, Црне Горе, Републике Српске, Српска радикална странка захтева радикалне реформе у сferи социјалне политике. Држава се мора упорно борити против сиромаштва и болести. Најважнији задатак политике у социјалној сferи биће обезбеђивање услова за достојанствен живот најугроженијих слојева становништва. Да би другачија социјална политика могла да се спроводи, неопходно је елиминисати култ нерада, неодговорности и идеолошке подобности, као и спречити неконтролисано пензионисање радносposобног дела становништва. Пензионерима као социјално најугроженијој категорији становништва, обавезни смо да гарантујемо редовну исплату пензија из реалних буџетских прихода. Додатна средства за исплату пензија држава треба да обезбеди кроз распродају државне имовине која није непосредно у функцији испуњавања државних послова, као и кроз процес приватизације државних и друштвених предузећа. Српска радикална странка залаже се за уједначавање пензија у условима санкција, по

којем би највећа пензија могла бити два пута већа од најмање. Тиме би се постигло значајно побољшање положаја најсиромашнијег дела наших пензионера.

Посебна пажња мора се посветити борцима из отаџбинских ратова од 1991. године, којима би из државног буџета требало обезбедити средства за приоритетно запошљавање, коришћење бесплатне здравствене заштите, бенифициран превоз у јавном саобраћају и бројне друге олакшице.

Ургентно је проналажење финансијских средстава за измирење заосталих давања за дечеје и материнске додатке и земљорадничке пензије.

Српски радикали сматрају да је потребно извршити свеобухватну реформу здравства, што подразумева реорганизацију здравственог осигурања и рационализацију здравствене заштите.

Тешка финансијска ситуација у свим сферама друштвених делатности, погађа и просвету. Свесни чињенице да је образовање не само важан, него и незамениљив фактор духовног препорода народа, српски радикали сматрају да је неопходно обезбедити услове и претпоставке за повећање стандарда животних и радних услова просветних радника.



9. Српски радикали указују светској јавности на сумрак међународног права, међународних политичких институција и односа између суверених држава. Под доминацијом и притиском Сједињених Америчких Држава, најзначајније светске организације, међу којима и Уједињене нације, изгубиле су свој углед, значај и првобитну улогу. Постале су пуко оруђе за извршење америчких циљева, а на уштрб доскора најважнијих принципа глобалне политике. Међународно јавно право више не постоји. Постоји само право јачег, право које Американци намећу због очувања униполарног света. Данас се нападају и уништавају непокорни народи и земље, уз лицемерне оптужбе да нарушавају светски мир и безбедност. Српски радикали никада неће прихватити вазални положај српске држеве у међународним односима. Залагаћемо се за доследно поштовање принципа немешања у унутрашње ствари суверених држава и поштовање начела равноправности

у односима између држава као међународно правних субјеката. Борићемо се против доминације војног и политичког савеза у свету као што је НАТО, а за стварање мултиполарног света који би спречио реализацију даљих империјалистичких амбиција Американаца и њихових савезника. Место Савезне Републике Југославије, као слободне, суверене и независне државе је у интеграцији са пријатељским државама и сарадњи са свим земљама које желе успостављање и неговање односа по принципу равноправности.

Требало би интензификовати, не само политичку, већ и економску сарадњу са Русијом, Кином, Индијом, Ираком, Корејом и другим земљама са којима имамо пријатељске односе и комплементарне економије. Српски радикали су против свих облика неке нове регионалне интеграције са Хрватском у њеним неисторијским границама, муслиманско - хрватском федерацијом и Словенијом коју на посредан начин форсирају поједини међународни кругови и неке политичке снаге на домаћој сцени.

Пети Отаџбински Конгрес осуђује злочине које против свих слободних народа света врше Сједињене Америчке Државе, а посебно против народа Ирака, Русије, Кореје и Палестине. Убијање недужних људи, само зато што бране своју независност и слободу, коначно мора престати. Стога, српски радикали ће инсистирати на бржем повезивању народа и држава у свету који желе ослобођење човечанства од америчке тираније и хегемоније.



10. Пети Отаџбински Конгрес Српске радикалне странке истиче да је пријем Савезне Републике Југославије у пуноправно чланство Савеза Русије и Белорусије приоритетни задатак спољнополитичког деловања свих југословенских државних органа. Увек кроз историју, када је Србији била потребна помоћ и подршка, Русија је била та која је српском народу помогала. Истовремено, српски народ увек је био уз Русију. И данас, када руски народ брани своју територију у Чеченији, српски народ је уз њега. Окупација Републике Српске Крајине, Републике Српске и Косова и Метохије није мука и несреща само српског, већ и руског и белоруског народа. Савез са Русијом и Белорусијом пружа Србији и Савезној Републици Југославији могућност за убрзање економског развоја, значајно повећање трговинске размене, стварање заједничког политичког и војног штита за одбрану од америчког тоталитаризма.

МИНИСТАР ЗА САОБРАЋАЈ И ВЕЗЕ У ВЛАДИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

РАТКО МАРЧЕТИЋ

ГОСТ У ЕМИСИИ "ПОЛИТИКОН" ТВ "ПАЛМА ПЛУС"

Фебруар 2000. године

ОЧУВАЊЕ ДРЖАВЕ ВИТАЛНИ ИНТЕРЕС

Без обзира где се налази српски народ представља једну целину и ако је он, овог тренутка, подељен неким административним границама то не значи да у скорој будућности неће бити заједно.

Покушаћемо да у најскорије време објединимо и створимо једну велику српску државу

Водитељ: Поштовани гледаоци, добро вече, ово је телевизија "Палма Плус", телевизија којој можете веровати, јер вас информише из прве руке.

Имам задовољство, да у 190. емисији "Политикона" поздравим у ваше и своје име господина Ратка Марчетића, министра за саобраћај и везе у Влади Републике Србије.

Министре Марчетићу, добро вече и добро дошли.

Марчетић: Добро вече и боље вас нашао.

Водитељ: Министре, чини ми се да највећи део разговора вечерас треба посветити, управо, једном величанственом скупу, који сте ви, као српски радикали, имали у Београду недавно. Наиме, одржан је 5. Отаџбински конгрес у Београду. Био је то скуп на коме је телевизија "Палма Плус" присуствовала и, заиста, забележила изузетну атмосферу. Можете ли нам рећи шта, по Вама, карактерише Пети Отаџбински Конгрес, оно што је централно?

Марчетић: Па, централно питање, сем уводног излагања нашег председника др Војислава Шешеља, као и, завршне речи, јесте Резолуција која је донета у десет тачака које су веома значајне за даљи рад и афирмацију Српске радикалне странке, и не само Српске радикалне странке већ, уопште, српског народа у целини, и његове државе.

Водитељ: Ако могу ја да сумирам све те тачке, и Резолуцију коју је донета, то је, да је још једном потврђено да је Српска радикална странка патриотска странка, странка која брани националне и државне интересе не само Србије

већ и српског народа, без обзира да ли се налазио са ове или оне стране Дрине.

Марчетић: Без обзира где се налазио српски народ, српски народ представља једну целину, и ако је он овог тренутка подељен неким административним границама, то не значи да српски народ неће бити заједно. Он је увек заједно, и покушаће, у најскорије време, да се обједини, уједини, и да створи једну велику српску државу.

Упркос административним границама српски народ представља једну целину

Водитељ: Српска радикална странка, имала је, на том Петом Отаџбинском Конгресу, изузетно бројну делегацију са стране, што говори о ономе, што, нажалост, неке опозиционе странке веома замерају, да немате сарадњу са светом.

Очигледно сте то демантовали на овај начин.

Марчетић: Да, демантовали смо на врло практичан начин. Јаван начин. Нашем Конгресу је присуствовало доста страних делегација, што показује да Српска радикална странка има велики број пријатеља у свету, зато што је принципијелна, доследна, и што је на позицијама националних односа српског народа, што жели да својим патриотским понашањем, и односом, учврсти кохезиону снагу српског народа, у смислу реализације Програма Српске радикалне странке.

Водитељ: Господине министре, ја предлажем, ако је режија спремна, да кренемо са снимком који је направила телевизија "Палма Плус" на Петом Отаџбинском Конгресу, да видимо атмосферу, да чујемо завршну реч председника Српске радикалне странке, др Шешеља, само да осетимо атмосферу пријема у



Детаљ са Петог Отаџбинског Конгреса Српске Радикалне Странке

хотелу "Интерконтинентал".

(снимак)

Водитељ: Ево, драги гледаоци, тако је било, а пренели смо само делић 23. јануара у "Сава Центру" на великом Петом Отаџбинском Конгресу Српске радикалне странке. Министре Марчетићу, можда су неки изненађени били, морам да призnam, да сте, заправо, Конгрес започели једном песмом, "Спремте се, спремте", то са коалиционим партнерима и песмама којима они отварају своје конгресе није у складу, и чини ми се, да је председник Шешељ рекао да ово није природна коалиција?

Марчетић: Знате, свако има своју песму. Ми певамо ову, која нама одговара и која има традицију у српском народу. Друго, ми певамо ову песму и из разлога што је наш председник и Војвода, и што је чланом 5. Статута Српске радикалне странке ова песма усвојена као свечана песма странке.

Водитељ: Али сте се нашли са коалиционим партнерима на неким заједничким, стратешким циљевима ове државе.

Марчетић: Сасвим, ми смо се нашли са нашим коалиционим партнерима у стратешким циљевима да бисмо сачували нашу земљу, да сачувамо српство, да сачувамо државу.

Онемогућићемо Запад да руше СРЈ

Водитељ: У Резолуцији коју сте усвојили, међу тим тачкама је централно питање управо то, национално економски државни интерес.

Марчетић: Знате, централно питање је како, у овој тешкој ситуацији, да успемо да онемогућимо Запад, а првенствено САД, да руше СРЈ, односно, да не утичу на то да траже непријатеља у српском народу, да не траже како да униште нашу државу, практично, да остане да ми, Срби и Црногорци, немамо своју државу.

Водитељ: Додуше, ваш први човек каже да има и међу Србима неких који су уз САД.

Марчетић: Знате, највећа несрећа сваког народа, највећа несрећа српског народа кроз историју, а не само сада, јесте баш у томе што су се увек у српском народу налазиле издајице које су

служиле непријатељу и на тај начин рушили интегритет и српског народа и државе српског народа. То је била наша несрећа. Ипак "само слога Србина спасава"!

Несрећа српског народа су издајице које служе непријатељу

Водитељ: То је увек било.

Марчетић: То је тачно. Све је то изведено са дубоким историјским разлозима. Нас само слога може спасити, али слога на принципима како, на који начин, обезбедити услове за опстанак и развој, првенствено демократски развој.

Водитељ: Можете ли нам навести, од тих десет тачака, оно што сматрате, од прве па надаље, шта је то најзначајније?

Марчетић: Очевање СРЈ, ја бих рекао, први је и витални интерес, и прво што Резолуција говори. Баш говори о томе како, на који начин да очувамо интегритет СРЈ. Значајно је то посебно у овом тренутку кад се Отаџбина мора бранити на сваки начин. А, најбоље ће се одбранити тако што ћемо онемогућити било

овом тешком историјском тренутку. И Резолуција Конгреса баш указује на то да морамо предузети све мере, и бити спремни да, свим средствима, очувамо јединство српског народа, односно јединство српске државе, односно Југославије.

Водитељ: Морам да приметим, да изгледа, ево и посета Мила Ђукановића, председника Црне Горе, Великој Британији, говори да се свет, једноставно, опредељује за Југославију, ако сам ја добро схватао, и да не даје подршку Ђукановићу, без обзира што се он мало разочарао и каже: Ми смо већ мислили да изађемо на референдум, и да се, полако, отуђимо од Србије.

Марчетић: Знате шта, ту су процене. Они овог тренутка сматрају да, Американци, заједно са западним савезницима, овог тренутка не би могло доћи до отцепљења без проливања крви, а овог тренутка то не би одговарало никоме. Сасвим нормално, најмање одговара српском и црногорском народу. У ствари, српском народу у Србији и Црној Гори. Они знају то, и зна и Ђукановић и сви они који га



Детаљ са Петог Отаџбинског Конгреса Српске Радикалне Странке

кога са стране да утиче на оне који нарушавају, и који покушавају да нарушавају и угрожавају интегритет ове земље, а то значи оних који заговарају сецесију, отцепљење, сада Црне Горе, а после би на ред дошли Санџак, Војводина итд. Американци су из тих разлога нашли упориште код поједињих људи, руководства, које је, морам да кажем, криминално руководство, или се бар криминално понаша у

наговарају, или, практично му омогућавају да се тако понаша кроз давање неких средстава, ситних новчаних износа за потребе поједињаца, а заправо српски народ у Црној Гори је у врло тешкој ситуацији. Не значи да и ми нисмо у тешкој ситуацији, али све је то баш производ свих тих односа.

Водитељ: Чуди податак да председник Црне Горе, Ђукановић, признаје аутокефалност неке право-

славне цркве која никад није постојала на том подручју, која је увек била део, управо, патријаршије...

Марчетић: То су све методе за разбијање српског ткива. То је начин да се уђе баш у духовна осећања српског народа. То је само начин да се поломи и то највิตалнија и најосновнија тачка која одржава српство у целини. Јер, то је кохезиона снага, снага која веже српство у две републике, Србији и Црној Гори. Ми смо Срби и у Црној Гори, ми смо Срби и у Србији.

Водитељ: Ја врло добро знам шта је председник СНП Момир Булатовић, иначе савезни премијер, рекао телевизији "Палма плус", да га је једноставно стид шта се ради све када је реч о православној цркви у Црној Гори. Међутим, он се нада, да ће локални избори, у Подгорици и Херцег Новом, донети оно што је право, вољу народа, и очигледно да ће се врло брзо доказати да, то што Ђукановић ради, није израз воље црногорског народа, већ да је израз власти и аутократичности те власти.

Ђукановић је највећи број гласова добио од шиптара и муслимана

Марчетић: Знате, ми морамо бити свесни једне ствари, да је изборе у Црној Гори Ђукановић добио захваљујући гласовима несрпског живља, док је Булатовић, тј. његова странка, добио све гласове, већину српских гласова, гласова српског народа, и кад би се опредељивали, пошто је то српска држава, онда је гласове добио Булатовић, његова странка и његова опција. Јер Ђукановић је највећи број гласова добио од шиптара и муслимана, а само мали број од Срба.

Водитељ: Ваш председник, др Шешељ, каже да су савезни избори нужни у овој години, јер долазе по реду, и да би Црна Гора такође морала да учествује, јер то није питање појединача из власти, већ, једноставно, уставна ствар.

Марчетић: И ми указујемо, исто, у Резолуцији, на то питање. Врло је значајно да се спроведу савезни избори. Они морају да се спроведу најсептемврије године, у време кад и треба да буду. И нормално је да се спроведу онда када је време да буду. Не значи да не могу да буду и пре тога, али, у оваквој тренутној ситуацији, мислим да ће, кад се ради



о савезним изборима, бити врло тешко и да ће бити проблема.

Водитељ: Могу ли само још једно питање везано за, управо, ту прву тачку, за очување СРЈ? Ви сте министар у Влади Републике Србије. Ако се не вараш, Црна Гора је послала један документ Влади Републике Србије. То су редефинисани односи између две федералне јединице. Колико ја зnam, ви сте одбили то, и пренели на Савезну скупштину и Савезну Владу.

Марчетић: Господине Трифуновићу, ми радимо онако како то пише у Уставу и Закону. А то значи да свако ради свој посао. Савезна држава има своје компетенције, а ми своје. Ми се не мешамо у компетенције савезне државе, а ти проблеми се налазе у Савезној скупштини и телима Савезне скупштине.

Водитељ: Могу ли да приметим да је господин Тома Николић ишао до Подгорице на разговор, политички, да тако кажем, са ДПСом и представницима Црне Горе, али да се стало с тим разговорима, на политичком, да тако кажем, нивоу. Остало је само на државном, а тога нема.

Марчетић: Они су само тражили време да би рекли ево, ми смо понудили нешто, ми смо спремни да разговарамо, али, ево, Србија неће, неће Милошевић и тд. Србија хоће, али хоће кроз Савезну скупштину, кроз савезни Устав, хоће све оно што треба да се уради. Ово што су они хтели, то је само куповина времена да би предузели неке друге мере везане за сецесију Црне Горе, а између осталог, видите да су увели и марку. То им је био начин да дођу до таквог решења.

Водитељ: Могли бисмо да пре-

ћемо на друге централне тачке из Резолуције Српске радикалне странке.

Марчетић: У резолуцији се, између осталог, констатује да је агресија на Републику Српску, и на Српску Крајину, директно производ ангажовања САД, а да су Хрвати, односно Хрвати - Усташе, били само извршиоци тог геноцида.

Агресије на Републику Српску и Републику Српску Крајину директан производ ангажовања САД

Водитељ: И не одустајете од Републике Српске, да ли је она изгубљена?

Марчетић: Не, напротив. Ми не одустајемо. Ми инсистирамо да је то један од најважнијих задатака, да кажемо да ћемо се кад-тад, мирним путем вратити на наше вековно огњиште, и да, у том смислу, морамо заштитити и вратити на своја огњишта стотине и стотине хиљада људи који се налазе у избеглиштву.

Водитељ: А, могу ли да "прескочим" сад Резолуцију, па само да поставим питање: Како процењујете, управо, ову сад изборну кампању у Хрватској. Месић, примера ради, је већ давао неке интервјуе "Палми плус", а ево, заказан је и нови интервју пред његово. 7. фебруара, поновно бирање, заједно с његовим противкандидатом, господином Будишом, он ће дати ексклузивни интервју "Палми плус", стално се залаже да се Срби врате у Хрватску. Да ли је то варијанта, или је то варијанта да би се добили избори и српским гласови?



Марчетић: Знате, политиком се бавимо сви на неки начин, и овог тренутка и раније, и најмање је битно ко ће сад победити тамо. Ово су све предизборне радње које су дозвољене, код њих поготову. То је додворавање српском народу, а уједно неким светским медијима и центрима. А што се нас тиче, најмање је битно ко ће од двојице усташа да победи.

Водитељ: Имате јасну дефиницију кандидата који...

Марчетић: Јасно!

Водитељ: Можемо ли се вратити Резолуцији? Шта је то што је централно на Отаџбинској управи, такође?

Марчетић: Па ево, када се ради о Крајини, ако смо изгубили једну битку, наш народ, нисмо изгубили рат. Кад-тад Книн' и Вуковар ће бити опет наши градови.

Република Српска треба да буде у саставу Србије

Водитељ: Да ли то подразумева, и кад је реч о Републици Српској, да сте посебну пажњу посветили...

Марчетић: Кад се ради о Републици Српској, у Резолуцији је наглашено да смо ми против тога да се Република Српска утапа у Федерацију Босне и Херцеговине, већ, напротив, Република Српска мора, и треба да буде у саставу Србије, удружену у српске земље.

Водитељ: Међутим, управо председник СРС Републике Српске, који је био и вољом народа Републике Српске изабран за председника Републике Српске, а који је био гост телевизије "Палма

"плус", др Никола Поплашен, је смењен одлуком господина Вестендорпа. Оно што је још значајније, синоћ је, на скупштини, прихватио потпредседник Републике Српске да обавља функцију председника. Међутим, ево, већ данас, високи представник међународне заједнице је, у Босни и Херцеговини, рекао да то није легално. Они, очигледно, имају своје људе. Не ради се више о институцијама међународне заједнице, прате ко им одговара у Републици Српској.

Марчетић: Па, Ви знате ко њима одговара тамо!

Водитељ: Мислите на Додика?

Марчетић: Њима, практично, одговара само Додик, њима практично одговара издајник српског народа. У овом случају, издајице српске државе преко Дрине. И они ће све урадити да он буде на власти док год се не заврши сав тај процес око формирања Федерације Босне и Херцеговине, и то је суштина свега. Видите, није реч само о др Поплашену. Ево, и овај господин Шаровић је ово прихватио, што није нормално, није нормално јер Република Српска има живог председника, др Поплашена, једну изузетну личност, једног паметног човека, професора универзитета, демократски определеног у сваком смислу, изабраног на демократским изборима под контролом међународне заједнице.

Водитељ: Чак ни са цаковима из Беча који су донети од стране међународне заједнице...

Марчетић: Сасвим тако, није ни помогло ништа.

Водитељ: Али, још је и забрањено, ако сам ја добро схватио,

Српској радикалној странци да учествује на овогодишњим изборима у Републици Српској.

Марчетић: Нама је забрањено да учествујемо на изборима под називом Српска радикална странка. Од нас се тражи да променимо име. Замислите који су то белосветски хохштаплери кад тако нешто могу да траже! Да променимо назив, име и презиме своје странке, странке која је популарна у народу, и да под неким другим именом учествујемо на изборима.

Водитељ: А, истовремено, господин Силајчић, као копредседавајући Савета министара Босне и Херцеговине каже да је Република Српска створена на геноцидан начин, и да би она требало да нестане у оквиру унитарне Босне и Херцеговине, а зауврата Владу господина Додика подржава и Силајчићева странка и Изетбеговићева странка у оквиру неке муслиманске, да тако кажем, партије.

Марчетић: Па, то је толико јасно. Све сте рекли и ја не треба да коментаришем. Све се ради на плану уништавања Републике Српске. То је суштина свега. Она, каква да је, смета и свету и муслиманима, смета и Хрватима, јер ипак, на неки начин, она се прострла тамо дубоко у залеђину, или у део Федерације, има то све своје, и нормално биће то тешка борба. И, из тог разлога, ми сматрамо да српска држава, Република Српска, мора да опстане на тим просторима, и дај Боже да се уједини са...

Водитељ: Ви ћете бојкотовати изборе у Републици Српској?

Марчетић: Ми ћемо их бојкотовати. То је став нашег руководства и нас свих, без изузетка.

Нема те силе која ће нас одвојити од наше свете земље, Косова и Метохије

Водитељ: Из Резолуције, које су такође значајне тачке?

Марчетић: Па Косово и Метохија је свeta српска земља, српског народа, и у Резолуцији посебно наглашавамо да нема те силе која ће нас одвојити од наше свете земље, Косова и Метохије. Све ћемо учинити да се вратимо на те просторе, да мирним путем, кроз Уједињене нације, остваримо вековну тежњу и да се вратимо нашим коренима на Космету. Сви смо ми, Срби, мање-

више са Космета, без обзира како нам је име и презиме. Тамо је наша генеза, одатле је наше православље, све је одатле кренуло и ми морамо ту да се вратимо.

Водитељ: Међутим, ви констатујете, за разлику од ваших коалиционих партнера, да је сада Косово и Метохија окупирено, а ваши коалициони партнери немају тај став.

Марчетић: Свако у политичкој борби има право да се демократски понаша и да има своју причу. Ми, радикали, само истину износимо, причамо онако како јесте. Ми кажемо, и тврдимо да је Косово и Метохија окупирено од стране НАТО пакта, односно Американаца, сав процес у том делу, кад се ради о међународним институцијама, воде Американци, и све је под контролом Американаца који су непријатељи српског народа.

Водитељ: А, који је то пут да вратимо Косово? Да ли претпостављате, управо, да ли је то војска, нови сукоби, рат, реакција, или је то међународна заједница и нека сарадња с неким земљама?

Марчетић: Ми не можемо никада да кажемо да смо у стању да се боримо против НАТО пакта и Американаца. То могу да изјаве само неизбидни људи. Ево, сада можемо се вратити на Косово. Можемо се вратити на Косово мирним путем, на миран начин, да покушамо преко међународне заједнице, да чекамо време да се Руси подигну, да стану на ноге, да се исправе, и да онда, помоћу њих покушамо да се тамо вратимо. Да кроз инструмент Уједињених нација и међународних организација покушамо да вратимо Космет.

Кушнер је највећи непријатељ српског народа

Водитељ: Министре, хоћемо ли стићи. Ево, Кушнер формира Косовску владу. Ту је Хашим Тачи главни координатор. Траже се Срби који ће да уђу у ту Владу.

Марчетић: Знате шта, несрещаје је у томе што ће се наћи и такви Срби. Што ће мали број Срба, који не заступа никога, који заступа само своје личне интересе, јер су добили неке ситне паре, ући сад у ту владу. Кушнер не највећи непријатељ српског народа, Француз, експонент америчке политике на Косову. До био је средства и одрешене руке, да би завршио посао, поставио ОВК, те

највеће злочинце на одговорна места на Космету и на тај начин отуђио Косово од српског народа.

Водитељ: Верујете ли Ви да ће крајем јуна, кад истиче годину дана КФОР-у, КФОР да се повуче, односно Уједињене нације, или ће то, богами, подуже потрајати?

Марчетић: Постоји могућност да једна од чланица Уједињених нација, која је у Савету безбедности, која има право вета, Кина или Русија, стави вето и на тај начин покуша да заврши тај део посла, али, и без обзира на то, има решења. Једно од решења, које ми прецизирајмо у Резолуцији, које сматрамо значајним, јесте уједињење у Савез Русије и Белорусије.

Водитељ: Они су јуче завршили то...

Марчетић: Они су јуче завршили, и видите да су оставили простор и место за свакога, сваку државу која жели, а испуњава неке услове. Ми смо такве одлуке већ донели. Практично, на иницијативу СРС наши државни органи, Савезна скупштина, донела је одлуку о прикључењу Савезу Русије и Белорусије, јер то је наша перспектива. Никад, кроз историју, Руси нису били против Срба. Ми смо један народ, ми смо једна, словенска душа, и морамо да схватимо да овог тренутка само у џуском и белоруском народу имамо перспективу, и у крајњем случају, имамо наду. То треба искористити. Не само у смислу војне и друге заштите у том савезу, већ кроз економске односе, извозом наших роба, сировина и тд., да не набрајам, и увозом нафте, гаса и сл., који су витални не само за нашу земљу него за свет уопште, да омогућимо трговинску размену, а

на тај начин и подизање стандарда нашег становништва, а тиме и побољшање животних услова.

Нама је тржиште отворено само на Истоку

Водитељ: А знате да вама, радикалима, управо замерају да затварате путеве за Запад, а на Западу је, управо, тај највећи капитал?

Марчетић: Господине Трифуновићу, ја Вам се извињавам, али дајте Ви мени наведите један производ у овој нашој Југославији, у овој нашој Србији, који ми можемо да извеземо на западноевропско тржиште, наведите ми један производ. Јесу ли то малине и купине? Па немамо ми само малине и купине засејање. То су приче за малу децу. Ми овог тренутка немамо курентну робу, робу таквог квалитета коју би прихватило западноевропско тржиште. Још, што морате да знате, то тржиште је затворено. И то не само за нас. Нама је тржиште отворено само на Истоку, првенствено у Русији.

Водитељ: А, Руси, опет, немају пареда уложе, немају свежи капитал да би производња кренула, без свежег капитала тешко иде.

Марчетић: Молим Вас, кажите ми која је то земља из нашег окружења, којој је Запад дао паре, у коју је Запад уложио, па је тој земљи кренуло?! Знате ли да Румуни, Бугари, далеко горе живе од нас. Знате ли да данас 66% Румуна сматра да су боље живели за време Чаушеску него што живе данас код ових који су експоненти америчке политике и Запада. Знате ли то? А знате и ко је био Чаушеску.



Водитељ: Мислите да нико са Запада не би уложио, на пример, у цементаре, а већ је уложио у "Телеком", односно пошту, нико не би уложио у аутопутеве...

Марчетић: Отвара се и тај простор сада за улагање. Знате ли зашто се не улаже у цементаре? Мислите да су санкције проблем? Не! Проблем су директори и Управни одбори који неће да уђу у процес приватизације јер чувају своје позиције.

Водитељ: Е, управо, о економији. Јесте ли имали у Резолуцији неку тачку?

Марчетић: О економији баш и говорим. Говорим о томе шта треба да се уради. Нормално да смо имали и ту тачку у Резолуцији.

Водитељ: Да ли много каснимо када је реч о приватизацији, да ли се то примећује?

Марчетић: Проблем приватизације и једини разлог кашњења је тај што нисмо у закону прецизирали да је обавезно. Ми, радикали, инсистирали смо на томе да приватизација буде обавезна, јер на тај начин бисмо тај процес завршили још пре годинудана, можда и пре.

Водитељ: Ваш министар је ту, на тој функцији.

Марчетић: Наш министар, јесте. Али приватизација није обавезна. Ево, сад смо на Влади утврдили убрзану приватизацију, и вероватно ће се далеко више урадити по том питању него до сада. Али, понављам, главни проблем због кога није извршена приватизација, власничка трансформација, јесу директори друштвених предузећа који имају позицију, имају монопол, и практично се понашају као да су та предузећа њихова. Ту је основни проблем и ми морамо тако да га дефинишемо. Могло се, значи, урадити више да су директори друштвених и јавних предузећа покренули иницијативу и урадили приватизацију онако како треба.

Водитељ: Министре, шта је то још из Резолуције на шта бисте указали, јер, примећујете Ви, свој већ су стигла питања, није их мали број, па ћемо после Резолуције прећи на питања гледалаца. Шта бисте још потенцирали као значајно?

Марчетић: Као значајно питање потенцирамо обнову земље.

Водитељ: Из реалних средстава, само одмах да се разумемо?

Марчетић: Па наравно, подразумева се.

Водитељ: Па добро, расте нам

Детаљ са Петог Отаџбинског Конгреса Српске Радикалне Странке

мало маса, морамо да признајмо, сад кажу да је чак 17 милијарди динара у оптицају, мало, неко штампа.

Марчетић: Немојте тако, каже неко штампа...

Водитељ: Добро, додуше, потпредседник Владе, др Војислав Шешељ каже: "Ја вам никад нисам крио, било је на почетку 10 милијарди, сада је 15."

Марчетић: Па, ако је то Воја рекао, шта ја имам да коментаришем више.

Водитељ: Добро, али кажем, из реалних извора...

Марчетић: Др Шешељ је ипак потпредседник Владе...

Успешна обнова земље је један од предуслова економског опоравка Србије

Водитељ: Добро, али кажем, обнова земље је из реалних извора.

Марчетић: Успешна обнова земље је један од предуслова економског опоравка Србије. Ми смо доказали да имамо све ресурсе за брузу обнову земље. Иако нисмо добили ни један кредит, ни један динар ни од кога, обнављамо земљу нашим унутрашњим ресурсима, нашим знањем и ангажовањем наших грађевинских предузећа, ангажовањем нашег новчаног потенцијала, великих предузећа и система. Много смо урадили на обнови земље. И, видите, то некима смета. Смета им што смо кренули, што радимо, што обнављамо земљу. Смета и такозваним опозиционим странкама. Они,

на пример, кажу: "Зашто обнова, хоћемо изборе". Па, чекајте људи. Дајте да завршимо обнову земље, дајте да обновимо што је порушено па ћемо онда ићи на изборе. А, гарантујем вам, ићи ћемо на изборе, званичне, регуларне, онда кад буде време за изборе. Без обзира што је у току обнова земље ићи ћемо на изборе на време, како је донето и прецизирани законским актима.

Доказали смо да имамо све ресурсе за брузу обнову земље

Водитељ: Па, значи, ове године локални и савезни, следеће године, у јесен, иду републички?

Марчетић: Сасвим нормално, овог тренутка је тако. То не значи да не може доћи до неког договора да то буде другачије. Али договор зависи од свих. Одлука ће бити донета већином гласова и за сваку одлуку се треба изборити. Нека они мене убеде тамо, као посланика, и све остale, да нам ти избори одмах требају, да су избори, овог тренутка, важнији од обнове земље, и ја ћу гласати за то. Али, тврдим, да у то не могу да ме убеде. Ја ту правим разлику, велику разлику. И не само ја, већ и сви остали. Зато ми у Резолуцији и наглашавамо потребу обнове земље и изградњу.

Водитељ: Министре, јел' могуја да поставим питање које је уопштено? Мислите ли, да је у овом тренутку ситуација таква да немамо великих проблема, ни око гаса, ни око бензина, ни око електричне



Иван Радић
(делегат изабран испред
ОО СРС Јагодина)



Данијела Радић
(делегат изабран испред
ОО СРС Јагодина)



Александар Мишковић
(делегат изабран испред
ОО СРС Ђуприја)



Марина Хаџић
(делегат изабран испред
ОО СРС Параћин)



Ратко Марчетић
министар за саобраћај и везе
у Влади Републике Србије,
народни посланик, члан
Централне Отаџбинске Управе,
председник Окружног одбора
СРС Поморавског округа



На десетогодишњицу постојања СРПСКЕ РАДИ
Петом Отаџбинском Конгресу, др Војислав Шешел
Николић изабран за заменика председника стручног
Изузетна способност, одговорност и надмоћ
политичких идеја, поштовање уставности, законе
поштење, храброст и високе моралне вредности др
пресудни за једногласну одлуку делегата Ко



Небојша Петковић
(делегат изабран испред
ОО СРС Параћин)



Душанка Анђелковић
председник ОО СРС Ђуприја
(делегат по функцији)



Горан Павловић
(делегат изабран испред
ОО СРС Параћин)



Радослав Славковић
(делегат изабран испред
ОО СРС Јагодина)



Жива Илић
(делегат изабран испред
ОО СРС Свилајнац)



Радованка Радовановић
(делегат изабран испред
ОО СРС Рековац)



КАЛНЕ СТРАНКЕ, 23. јануара 2000. године, наје изабран за председника странке, док је **Томислав** **анке**.

у политичком деловању, заступање модерних вредности и демократских начела, као и мудрост, знање, Војислава Шешеља и Томислава Николића, били су прегреја.



Миодраг Трумпић
народни посланик
(делегат по функцији)



Драгомир Марковић
народни посланик,
председник ОО СРС Јагодина
(делегат по функцији)



Ненад Петровић
председник ОО СРС Деспотовац
(делегат по функцији)



Милован Константиновић
(делегат по функцији)



Милован Вучковић
(делегат изабран испред
ОО СРС Рековац)



Драган Целатовић
(делегат изабран испред
ОО СРС Ђуприја)



Зоран Стојановић
председник ОО СРС Парагин
(делегат по функцији)



Драгутин Грујић
председник ОО СРС Свилајнац
(делегат по функцији)



Златан Добросављевић
(делегат изабран испред
ОО СРС Свилајнац)



Миодраг Ђурић
(делегат изабран испред
ОО СРС Деспотовац)



Мирољуб Ђукић
председник ОО СРС Рековац
(делегат по функцији)



Љубиша Милетић
(делегат изабран испред
ОО СРС Деспотовац)

енергије, ни око снабдевања с неким дефицитарним производима? Ми слите ли да је то све срећено или, јуће, на пример, смо имали да по 3-4 сата нема електричне енергије, па нема гаса, па нема грејања...

Марчетић: Знате шта се десило? Ове тзв. опозиционе странке, под знацима навода, мислили су да уопште неће бити струје. Градили су неки свој политички маркетинг на томе како неће бити струје, јер, практично, непријатељ је све порушио, ми то не можемо обновити и слично. Међутим, струје има. Већ од сутра ће се нормализовати. Долази до малих искаца система, али струје је, у суштини, било. Ви знате да сада имамо већу потрошњу струје него прошле године? И поред свих ових хаварија које смо имали, опет смо се на неки начин организовали, и струје има. Ово што је сада нема по 2 сата, колико сам ја информисан, од сутра ће се нормализовати. А, кад се ради, ово што сте питали, око нафте и нафтних деривата, ту имамо проблем.

И поред свих хаварија које смо имали струје има

Водитељ: Мало гасе ја било, мало рестрикције, кажу није стигло.

Марчетић: Знате и сами да су за све потребне паре! Све мора да се обезбеди из реалних извора, штампања новца нема, и зато има потешкоћа. Наше комишије, ове друге државе, користе овај тренутак и повећавају нам улазну цену на нафте, и нафтних деривата, и свега осталог.

Водитељ: Па кад ће да узму више паре него кад нам је најтеже?

Марчетић: То је тако! Све далеко више кошта него у неким нормалним условима и околностима. И, то се мора прихватити.

Водитељ: Можемо си да сведемо са Резолуцијом, јер чекају нас и бројна питања, можда да дамо неку општу оцену онога што је на Петом отаџбинском конгресу закључено?

Марчетић: Видите, ми смо за то, да су политичке реформе у Србији неопходне, и у том смислу, мислим да је врло битно предузети све мере у борби против криминала, против свих врста криминалних радњи, а посебно против корупције. У Резолуцији је то посебно наглашено. Да би се и ти циљеви остварили, не опходно је да нам судство буде тотално неутрално, идеолошки неопредељено, самостално. И ми, наглашавамо ту поенту у Резолуцији.

Предузети све мере у борби против криминала

Водитељ: Претпостављам и да ванпривреда, образовање, култура и све...

Марчетић: И то је битно, и ту наглашавамо потребу приватизације. И представа јавног информисања, не рачунајући само један, државни канал, који би држава на неки начин контролисала, контролисала у смислу експонирања својих циљева, свога рада и тд. Све остало би морало да се приватизује.

Водитељ: Нисте то успели иако сте имали министра Вучића, који је мени тврдио пре годину и по дана, да неће постојати општинске станице које ће финансирати партије које су на власти. Међутим, постоје и формирају их. То је чињеница.

Марчетић: Ми смо на Влади и у Скупштини инсистирали на томе. Нисмо могли ништа да урадимо јер, ипак смо у коалиционој влади, а са коалиционим партнери се мора договарати. Негде попусте они, негде ми, али у суштини та Влада функционише јединствено. А, малопре сте говорили и о снабдевању. Тврдим да има и шећера и уља, и свега осталог, има колико треба, али...

Учинићемо све да стратешких намирница буде у потребним количинама

Водитељ: Само није добра расподела.

Марчетић: Једина деформација може настати у предузећима која врше дистрибуцију тих производа. И учинићемо све да тих стратешких намирница буде у потребним количинама и по званичним ценама.

Водитељ: Траже ови из житопрерађивачких организација поскупљање хлеба, каже 3,5 динара се приватницима ни случајно не исплати да раде, ови што продају млеко кажу "таман посла 4,5 динара" и тд., па су ту обогаћена млека и то, па терају до 7-8 динара.

Марчетић: Знате, они с тим обогаћеним млеком и другим могу да раде шта хоће, али они имају обавезу да испоручују одређене количине и млека и хлеба. Сигурно да је тешко и тим производицима, тешка су времена, али сви морамо то јединствено да посматрамо, сви смо у тешкој ситуацији и све ово морамо преће да би нам сутра било боље, и да бисмо сачували ову нашу земљу.

Водитељ: Министре, многа питања чекају, па да кренемо с одговорима. Поштовани гледаоци, видите и сами, велико је интересовање за гостовање господина Ратка Марчетића, министра за саобраћај и везе у Влади Републике Србије. Говорили смо о основним ставовима које има Српска радикална странка за садашњост и будућност, не само Србије и Југославије, него и српског народа у целини. А, ево и питања која су врло конкретна, претпостављам да ћемо стићи да одговоримо на сва. Миодраг из Јагодине (ја их не бирам него читам редом): Када ћу ја, као грађанин, моћи да купим бензин на пумпи? - иначе, нема га на пумпи, има га, кажу, за девизе, нешто сам...

Марчетић: Могу ће врло брзо, и



на приватним и на друштвеним пумпама.

Водитељ: Ово није противзаконито што иде за девизе, за девизну...

Марчетић: Није!

Водитељ: Добро. Група гледалаца из Ђуприје каже: Да ли можете конкретно да кажете шта ће се у овој години урадити у Поморавском округу, пошто имате највећу обавезуј, јер имате 3 посланика у Скупштини Србије?. Мисле на радикале.

Марчетић: Па, имамо 7 посланика са ове територије, и сигурно да је то једна снага. Ја не правим разлику између посланика, јер сваки посланик је један глас у Скупштини, а шта ћемо урадити, не знам на шта се мисли.

Водитељ: Из министарства саобраћаја.

Марчетић: Ја сам и прошли пут о томе причао. Има неколико предвиђених инвестиција, а најважнија је око овог дела који се односи на Јагодину, израда идејног пројекта за јужну петљу код Јагодине, затим пут Деспотовац - Ђуприја, завршетак пута Деспотовац - Крепољин, и део пута кроз Секурич.

Водитељ: Рековачка општина?

Марчетић: Да, рековачка општина.

Водитељ: А, што се тиче привреде, хоће ли Влада мало помоћи неке колективе. Обећао је господин Марјановић фабрици каблова, на пример, добра пару?

Марчетић: Председник Владе има права да обећа. Вероватно је за то имао разлога. А, ако је обећао, вероватно ће и помоћи, не мислим он лично, већ као Влада која доноси усаглашене одлуке.

Водитељ: Па, Ви сте из Ђуприје и морате мало да помогнете, не да помогнете већ да исплатите, као Влада, можда и она дуговања, мало, Шећерани, односно пољопривредницима.

Марчетић: Ја увек морам да Вам кажем. Ја нисам у Влади Ђуприје и Поморавског округа.

Водитељ: Не, али сте ту...

Марчетић: То није спорно, али ја сам у Влади Србије, и ја се тако понашам.

Не треба рачунати на нове инвестиције

Водитељ: Мислите, то траже и друге општине, да се то уради?

Марчетић: Замислите кад би сви, појединачно, почели да траже?

Мора се све јединствено обухватити, и онда рећи "ово ћемо урадити данас, ово сутра", а морамо бити свесни да је тешко време. Ево, кад се ради о саобраћајницама. Верујете ли да је мали промет горива, мала потрошња. Људи немају средстава да купе и бензин, а практично, само се из тог дела финансира путна мрежа. И, одмах да вам кажем да имамо 14.000 километара регионалних и ових других путева, наравно не рачунајући локалне. То треба одржавати, а средстава је мало. Према томе, на неке нове инвестиције не треба рачунати и не треба планирани, изузимајући овај део око обнове и изградње порушених објеката које ћемо у овој години завршити.

Водитељ: Радник фабрике каблова пита: Шта је Српска радикална странка учинила да помогне фабрици каблова, колективно, каже, мисли вероватно и на Владу и на Српску радикалну странку.

Марчетић: Ако мисли на Српску радикалну странку, мислим да је промашио питање, јер Српска радикална странка не помаже никоме, нити је задужена да помаже.

Водитељ: Имате фонд?

Марчетић: Ми из тог фонда је два издамо неки лист, од добровољних прилога, од чланарина које су по 10 динара годишње и сл. Али, ако мисли на нешто друго, па имају министра индустрије, Луку Митровића, нека се обрате њему и виде шта може да се уради. Руководство фабрике, првенствено, треба да предложи, понуди решење. Не може очекивати готово решење од министра индустрије и Владе. Тога нема!

Водитељ: Зоран из Лапова каже: Ваша странка изјавила је да ћете сви поднети, колективно, оставке у Републичкој влади, ако било који члан НАТО војске уђе на Косово. То нисте урадили и још сте отишли у Савезну Владу. Искрено се надам да на следећим изборима нећете баш ући у Скупштину! - мисли што нисте испоштовали све ово.

Марчетић: Зоране, ми јесмо рекли да ћемо то урадити. Знате и то да је већина у Скупштини, СПС, ЈУЛ, и СПО донела одлуку да се допусти НАТО пакту да уђе са својим јединицама, и да наша војска и полиција изађу са Косова, и да се Косово препусти Уједињеним нацијама. Веома је битно да се зна да смо ми, радикали, тада изашли из Владе. Ово сада је нова Влада...

Ово је нова реконструисана влада

Водитељ: Ова Влада је реконструисана...

Марчетић: Да, ово је нова, реконструисана влада. Ми јесмо тада изашли из владе, а ради ваше оријентације, ако министар, по било ком основу напусти Владу, дужан је да обавља ту функцију до избора новог министра или нове владе, ако се ради о влади у целини.

Водитељ: Драган из Ђуприје каже: Да ли сте Ви искрени сада, или у време када сте држали Титову слику изнад кревета у соби у којој сте спавали?

Марчетић: Па, да ли сам баш држао слику Титову изнад кревета, мислим... Кажем да сам био искрен тада, а искрен сам и сада. Тада сам био млад, веровао у неке идеале, и да се разумемо, ја се тога не стидим. И као члан Савеза комуниста у то време, свој посао сам обављао поштено, достојанствено, искрено. Тако га обављам и сада.

Водитељ: Срђан из Параћина каже: Да ли је Шешељ свестан тога да, ако остане у коалицији са СПС, да ће изгубити велики број гласова. Ми га ценимо само као радикала, а не у коалицији са СПС-ом и ЈУЛ-ом.

Марчетић: Зашто да га не цене?! Мислим да је свима јасно зашто смо у коалицији и у Влади. Зар је требало да дозволимо да ова наша држава остане без владе, и да се изазове анархија? Да ли је требало да допустимо некоме да нам уништи домовину? Ми то нисмо могли, ни смели да дозволимо, без обзира што нам се због тога приговара. Ако због тога треба да добијемо мање гласова на изборима, па нека и добијемо. Суштина је ипак у томе да смо све дали од себе, и даље све дајемо, да сачувамо нашу државу.

Свој посао обављам поштено, достојанствено и искрено

Водитељ: Ево питања Љубише из Стубице. Каже: У чему је разлика између химне Југославије и четничке песме? То је она алузија, ваљда, како сте кренули на 5. отаџбинском конгресу.

Марчетић: Свечана песма СРС је борбена песма "Спремте се, спремте", а химна садашње Југославије је химна бившег СФРЈ "Хеј Слове-



Делегати ОО СПС из Швилција на Петом Отаџбинском Конгресу СПС

ни". СПС је покушала преко својих посланика да промени ту химну и тражила да то буде "Боже правде", али није имала већину и подршку посланика из других странака.

Водитељ: Ево, Милан из Ђуприје каже: Да ли ћете и Ви сутра присуствовати предаји станова грађанима Ђуприје, и зашто Вас није било када је отворана Хала спортова и прва зграда предата у Ђуприји?

Марчетић: Искрено да вам кажем ја никад нисам ни позван на те свечаности, а да сам позван опет не бих присуствовао, зато што ми, радикали, у принципу не присуствујемо тим манифестијама. Ми сматрамо да већи простор на телевизији и другим медијима треба дати људима, неимарима који су то све изградили и подигли, који су по, можда и 20 сати дневно проводили на градилиштима да би та фаза обнове ишла по плану. Њих треба показати људима, њих народ треба да види.

Водитељ: Па није баш да се само они сликају...

Марчетић: Ја то знам. А што се тиче наших коалиционих партнера, па они сматрају то својим политичким маркетингом и тако се и понашају. Ми смо мишљења да то нама не припада и то не радимо. Иначе, да сам добио неки позив да таквој манифестији присуствујем, сигурно бих се на сваком захвалио, јер на крају крајева, нормално је да је и мени драго што се све то у Ђуприји ради и гради. Ми сви учествујемо, мислим, у томе.

Водитељ: Избеглица с Косова каже: На конгресу СПС, ваш председник је рекао да ћемо се вратити на Косово, у Републику Српску и

Републику Српску Крајину. Речите, да ли ће то бити у овој години, и какву ћете улогу ви имати у повратку, каже, српског земљишта на Косову?

Марчетић: Сигурно је да ће се један број српског живља вратити на Космет, у Хрватску и Републику Српску, али, да ли ће се то остварити у овој години, или које године је то, сигурно не могу да дефинишим, јер мислим да бих био неизбиљан кад бих тако нешто урадио. Сигурно је једино да ће то бити мукотрпан процес, али било би ми драго да то буде што пре.

Водитељ: Ја ћу морати што брже да читам, све више питања долази у студио.

Марчетић: Добро, ја ћу краће да одговарам!

Водитељ: Гледатељка из Лапова каже: Да ли је нормалан онај који искључује струју кад има младих и старијих, има деце, има болесних, а ми немамо по сат-два струје?

Марчетић: А, да ли је нормално да људи, кад већ знају колико је тај енергетски систем страдао у рату, укључују и више потрошача него што им треба истовремено? Када бисмо сви само мало више водили рачуна, и искључивали бар по једну сијалицу, по једну ринглу, тврдим да би струје било!

Водитељ: Николић Верољуб из Ђуприје каже: Шта је са одузетим земљиштем за изградњу аутопута (помоћног, код моста који је код Мијатовца). Када ће бити исплаћено, и како ће се та штета обрачунавати?

Марчетић: Ја стварно око тога нисам у току, мада знам о чему се ради, јер сам чешће и пешачио до тог понтонског моста. Зато, нека се господин слободно обрати мени,

као министру за саобраћај и везе, да бих знао о чему се конкретно ради, нека напише, а ја на себе преузимам обавезу да добије одговор у року од 3 дана.

Водитељ: Радомир из Крагујевца каже: Господине министре, ако је ово правна држава, као што тврдите, зашто не могу да возим ауто легално регистрован у Подгорици? И то је СРЈ.

Марчетић: Не може да се вози из простог разлога што није плаћена царина!

СПС је стабилна странка са јаком инфраструктуром

Водитељ: Каже, Доса из Мајура: Поздрав за пријатеља Марчетића и све најбоље. Ја, чини ми се, препознајем ко је то, по надимку, али питање је: Да ли има нечег новог са Конгреса СПС што се радикално мења у политици Странке?

Марчетић: Све што је требало да се мења, ми смо променили. Сада смо једна стабилна, јака странка, странка са јаком инфраструктуром и са 250 000 евидентираних чланова.

Водитељ: Синиша из Велике Плане каже: Да ли сте још увек, ово је мало иронично, жељни рата и поновног бомбардовања? То је, ваљда, што нисте прихватили Ахтизари - Черномирдин?

Марчетић: Ми то нисмо прихватили и никада не би! Али, нисмо жељни рата, нисмо жељни крвопролића, и никад се то више не поновило на овим просторима. Да смо ми били у другачијој позицији, не би се ни десило ово што се десило.

Водитељ: Ево, Зоран из Ђуприје каже: Шта сте урадили као посланик СПС за пољопривреду Поморавског округа, врло конкретно, за Добривоје, и када су у питању индивидуални пољопривредни производи? Али, Добривоје... има још неколико питања овде, видео сам...

Марчетић: Нека, нека, видео сам!

Водитељ: ... каже, као председник Управног одбора?

Марчетић: Може, нема проблема. Па ево, да вам кажем. Конкретно, нисам више председник, ни члан Управног одбора и нисам могао ја ништа да урадим. Нешто конкретно може да уради само директор предузећа, а ја то нисам био. Предложили смо нека решења Министарству, али ни оно не може да донесе било какву одлуку док се

иста не усагласи на Влади, или не донесе путем неке уредбе.

Водитељ: Миле из Аранђеловца каже: Да ли сте у могућности да објавите цене, нпр. домаћих цигарета, јер немају праву цену? То је сад питање за Зорана, ако се ја не варам, министра за трговину?

Марчетић: Да, Зоран Красић је министар за трговину. Ја нисам у току око тога.

Водитељ: Љуба из Лапова каже: У каквом су стању транспортни капацитети на Југословенског железница и колики је проценат и мобилитет вучних и вучених возила на ЈЖ? Иматели те податке?

Марчетић: Љуба је поставио то питање, сећам се, и прошли пут!

Водитељ: Тачно, упоран је!

Марчетић: Ево, узео сам неке податке. Од 529 инвентарисаних вучних средстава, 212 се води као активно, а 174 је у експлоатацији. Инвентарисани број путничких кола је 674, а радни парк је 438. инвентарисани парк теретних вагона је 15761, а 9000 је радни парк. У 2000. години, неопходно је извршити 4574 оправке и то на 10 електромотора, 20 електролокомотива, 4000 теретних кола и тд. Ово сам намерно припремио, пошто је Љуба прошли пут поставио исто питање, а да би се све те оправке извршиле, потребно је 14,4 милиона немачких марака, или 816 милиона динара.

Водитељ: Значи, стање је такво какво јесте?

Марчетић: Такоје!

Водитељ: Сава из Пожаревца каже: Да ли ће Војислав Шешељ и у овој години да потписује уредбе које ће имати казнене мере за грађане? То се вероватно мисли од мобилних па надаље.

Марчетић: Сећам се, на Конгресу, изашао је Аца Вучић, наш генерални секретар, и између остalo рекао: Воја потписивао уредбе, и они сад мисле Воја је то донео! Међутим, те уредбе не доноси Воја, него комплетна Влада. А пошто донете уредбе потписују одбори на које се оне односе. Воја, као председник Одбора за привреду и финансије потписује уредбе које се тичу привреде и финансија, председник Одбора за кадровска питања потписује уредбе које се односе на кадровска питања и тако даље. Нико не каже да је Воја заслужан кад те уредбе дају резултат, нпр. када се под њиховим дејством прикупе сре

дства и исплате пензије. Не, онда су сви заслужни. Кратко речено, Воја и сви остали, потписују уредбе по службеној дужности, а иза свих донетих уредби стоји комплетна Влада.

Водитељ: Зоран из Марковца пита: Шта ће министарство за саобраћај предузети, на челу са Вама, по питању осигурања возила од, каже, дивљих осигуравајућих друштва!

Марчетић: Ми ту не можемо много да урадимо! То је ствар осигуравајућих друштава и они треба да воде рачуна о томе. Једино, ако има неких екцеса, нека пријава, да видимо о чему се ради.

Водитељ: Мића из Јагодине каже: Да ли водите комунистичку партију, или радикалну, обзиром да је већина гостију на 5. отаџбинском конгресу била из комунистичких земаља?

Марчетић: Код нас, на Конгресу, није била ни једна комунистичка партија, нити је могла да буде. А, ми смо умерена десница. Према томе, све ове партије што су биле су десно оријентисане странке.

Водитељ: Лепен је најмање комуниста!

Марчетић: Па Лепен, па гости из Јапана, све су то национално оријентисане странке.

Водитељ: Драган Ђорић из Белушића каже: С обзиром да је прошле године рађено 2 км. Пута, имали намере да се ради још 4 км, Драгошевац-Белушић. То је тамо у рековачкој општини скраћена линија?

Марчетић: Тога сада у програму нема. Међутим, ако је било у претходном програму, па није завршено, онда се аутоматски преноси на ову годину.

Водитељ: Доста питања везано

је за регистрацију ових половних путничких аутомобила, увежених преко Црне Горе. Зна се да су неки грађани из Ђуприје већ регистровали та возила увежена на сличан начин. Томислав Николић из Ђуприје констатује. Да ли је то тачно, ја не знам, али...

Марчетић: Ако може један, треба да могу сви. Али, не верујем да је тако. Тај посао ради МУП Србије, они то раде законски, и зна се шта може а шта не. Без сагласности Владе сигурно да они то неће урадити.

Ми се држимо нашег Програма

Водитељ: Слађана из Ресавице каже: Да ли министар сматра да ће СРС, као на претходним изборима, добити велики број гласова неподељених и неопредељених гласова на предстојећим изборима, с обзиром да су радикали ушли у коалицију са СПС и ЈУЛ-ом

Марчетић: Ја сам уверен да ћемо ми добити велики, чак већи број гласова него прошли пут. Уверен сам, зато што смо ми једна стабилна странка, држимо реч, не мењамо мишљење сваки дан или... Ми се држимо нашег Програма, једино што у овом тренутку не можемо да тај Програм спроведемо у целини, принуђени смо да правимо компромисе због коалиције са лево оријентисаним странкама.

Водитељ: Госпођа Милутиновић из Јагодине каже: Да ли знаете да болница у Ђуприји нема грејање?

Марчетић: Ја заиста не знам да ли болница у Ђуприји има грејање. О томе треба да води рачуна



Делегати ОО СРС из Ђуприје на Петом Отаџбинском Конгресу СРС

Министарство здравља, и госпођа Милићевић, па то питање упутите њима, а друго о томе треба да води рачуна и директор болнице, или издавственог центра.

У коалицији са левим странкама искључиво због очувања државе

Водитељ: Даћа из Јагодине каже: Зашто се и господин Марчетић и његова странка дволично понашају, јер раније су били против, а сада су заједно са Милошевићем и Миром Марковић?

Марчетић: Наш председник је једном приликом рекао, да смо ми и левичари у неприродној коалицији. Али, комплетно стање није нормално. Али, ја морам да поновим да смо у коалицији са левим странкама искључиво због очувања државе, спречавања анархије, изградње и обнове земље. У коалицији смо са патриотским снагама.

Водитељ: А Драган пита: Када се толико залажете за Републику Српску, а учествујете и у Савезној и републичкој Влади, имате представнике, зашто не укинете царину између Републике Српске и матице Србије, већ иступљамо?

Марчетић: Ту смо ми најмањи проблем! Проблем је Додик и Влада Републике Српске.

Водитељ: А Милан из Ђуприје пита: Када сте последњи пут примили плату, и за који месец?

Марчетић: Ради ваше оријентације, плату примам као народни посланик, а плата касни 4-5 месеци.

Водитељ: Има врло конкретно питање, које каже: Да ли није, можда, срамота Вас, Ђупријско руководство, Владу и господина Мркоњића кад је у питању порушено насеље иза касарне у Ђуприји, а ви правите зграду у центру која није порушена. Који су то, каже, људи који су добили станове у центру Ђуприје, а срушене су им куће у бомбардовању? И то каже Љубиша. Врло конкретно поставља питање.

Марчетић: Љубиша, ја уопште, апсолутно нисам у току. У то шта је, где, како, колико и коме дато, ја апсолутно нисам укључен. Чак ни један човек из СРС, и по никаквом основу. А, поготову није Мркоњић под мојом контролом!

Водитељ: Добраца из Великог Поповића каже: Зашто је регионални пут Јагодина - Свилајнац, на де-



Делегати из Јагодине и Парадана на Петом Отаџбинском Конгресу СРС
онци Глоговац - Велики Поповић, отписан? Да ли је то сукоб неких партија или то народ треба да плаћа?

Марчетић: Ја први пут чујем да је неко тражио то...

Водитељ: Знате како изгледа тај пут? Савје у рупама. Страшно!

Марчетић: Зашто није пријављено, да се конкурише, да се уђе у Програм?

Водитељ: Јелена из Крагујевца каже: Ако мислите добро Србији, што пре распишите изборе, који су неопходни.

Марчетић: Претпостављам да је Јелена из СПО.

Водитељ: А, имамо, наравно, и другачија гледишта.

Марчетић: Наравно.

Пријатељи су увек потребни

Водитељ: Петровић из Деспотовца каже: Идите ви у Русију и Белорусију. Нама нису потребни ни Русија ни Белорусија.

Марчетић: Нама су пријатељи увек потребни, то господин треба да зна. Немојмо ми да од непријатеља стварамо пријатеље, а од пријатеља непријатеље. Са њима смо ми природни пријатељи и браћа.

Водитељ: Мирко из Ђуприје каже: Како Мађарска стаје у ранг са западним земљама, а била је најгора?

Марчетић: Приче за малу децу. То није истина.

Водитељ: Да ли сте упознати да постоји икакав план о изградњи деонице пута Вреже Баре - Поповића? То је пут Поповића - Деспотовац - Ђуприја, Мирослав из Поповића.

Марчетић: Рекао сам.

Водитељ: Питање Зорана из Ђуприје је везано за неке конкретне путне правце: Ако смо толико браћа са Русима, зашто нам Руси не дају гас бар мало без паре, већ траже унапред новац, а тек онда да добијемо гас?

Марчетић: Напротив, Руси нам дају и унапред и гас и остало, а проблем је само транспорт кроз Мађарску, јер Мађари траже средства унапред. Ето, ту је проблем.

Ми смо за обавезну приватизацију

Водитељ: Овде је једна констатација, Драган из Рековица каже: Радикали, шта могу да учине да би дошло до убрзане приватизације, јер он се слаже са вама да су директори криви, али су директори који су на функцијама предузети сви чланови СРС. А то су ваши коалициони партнери.

Марчетић: Ја сам и малопре рекао да смо ми за обавезну приватизацију. Господа из СРС и ЈУЛ-а нису, али, и код њих је мало сазрело па су се сложили са убрзаном приватизацијом. Ми ћемо и даље, све више и више вршити притисак да би се, ипак, постигао договор о обавезној приватизацији.

Водитељ: А, како ће, каже, 200000 Срба водити власт, односно имати власт над 2 милиона ширптара, пита Мирко из Крагујевца, имајући у виду да је, веровати по некој његовој процени, остало тамо само 200000 Срба?

Марчетић: Па, тамо никада није било 2 милиона ширптара, нити је



могло да буде. Гро њих се сада доселило из Албаније, заузели су српске куће и имања, позиције.

Водитељ: Славко из Ђуприје каже: Кажете да немамо робу за западно тржиште. Да ли сте заборавили да је на хиљаде јунади ишло у Грчку и Италију?

Марчетић: Ми сада немамо тај квалитет, а и затворено је њихово тржиште.

Водитељ: А ко ће вратити зајам за препород Србије?

Марчетић: Па, држава, кад буде у могућности.

Потребна сарадња са што више земаља

Водитељ: Да ли можемо сами да живимо, кад одбијате сарадњу са Западом?

Марчетић: Не, нажалост, ја не одбијам сарадњу ни са ким. Нама је потребна сарадња са што више земаља, али, ми у овом тренутку нисмо у могућности да понудимо ништа што има одговарајући квалитет, односно нећemo да сарађујемо са нашим непријатељима који су нас бомбардовали.

Водитељ: Мирко из Свилајнца каже: Колико кошта Отаџбински Конгрес у "Сава Центру"? То је врло конкретно питање.

Марчетић: Ако га баш интересује, ми смо све изфинансирали својим средствима, уосталом, нас тамо не кошта ништа осим сале. Нисмо се ми растројали тамо парама ни за пиће ни за јело. Једино што је свако од делегата и гостију добио по сок и лепињу. Било је то врло скромно.

Водитељ: Хоћете ли ви, као Ђупричанин, пита Вас Зоран, да искрено кажете, и јавно, разлоге због чега је блокиран жиро рачун фудбалског клуба "Морава" из Ђуприје, и због чега је надлежан Суд

ставио хипотеку на објекат фудбалског клуба у вашу корист, и о којој се суми ради?

Марчетић: Суд ради све што треба. Ако неко није вратио дуг, у овом случају ФК "Морава", који од 1992. године дuguje предузећу "Промет", то је нормана процедура. Коначну одлуку, у овом случају, даје Суд, не дајем ни ја нити било ко други. Не мешам се у одлуке суда и то јеједино битно.

Водитељ: Драган из Јагодине каже: Како можете да изјавите да је Косово окупирano, када ваш стараје смо победили у рату? Не разумем ово стараје.

Марчетић: Тај стараје, под знаком навода, може да каже шта хоће, али ми кажемо да је окупирano. Можда није тотална окупација, али јесте окупација у смислу спровођења ставова Америке кроз Уједињене нације. То је проблем.

Водитељ: Ево, остало је још само 4-5 питања. Већина је иста, везана за Добриво, то сте већ рекли, да ли ће бити легализације возила купљених у Црној Гори, и то сте рекли, има и неких личних питања, каже: Колико вас коштају нека посланичка места, мисли у српској републичкој Скупштини.

Марчетић: Па, мислим да свака кампања, у смислу избора, кошта.

Водитељ: Ви сте и председник Окружног одбора.

Марчетић: Истина је да мене највише кошта. Ја више нисам у могућности да издржим све то, али сада се појављују новиљуди, нови симпатизери, нови кандидати, млађи, па ћemo заједничким снагама спровести изборе.

Водитељ: Министре Марчетићу, да сведемо овај разговор. Деведесет минут је ту. Да кажемо 2000. је година. Из Резолуције, која је очигледно обимна, Ви сте сигурно изабрали оне приоритете и у

2000. години. Кажите нам, шта је то задатак и српских радикала и српске и савезне Владе у 2000. години?

Марчетић: Најважнији задатак је да покушамо да сачувамо све ово што имамо. Почек од Србије, од Југославије да сачувамо овај, какав такав, стандард који је ипак на неком нивоу, да не идемо испод тога, да покушамо да из сопствених извора решавамо проблеме, да обновимо, првенствено, нашу земљу, да обновимо што је зликовац, агресор порушио, да дамо неку нову димензију, да створимо нешто ново. Да кроз економске показатеље, и друге односе, кроз већу производњу створимо већи профит и доходак. Друга ствар, да покушамо да програмом социјалних мера заштитимо стандард најсиромашнијег дела становништва, и да на тај начин уђемо у неке нове процесе. У том смислу сматрам да је један од најважнијих задатака приватизација, власничка трансформација, да ту морамо много учинити да бисмо то брзо, организовано одрадили, и на тај начин омогућили боље резултате у привреди и уопште у целом друштву.

Водитељ: Имамо ли за то снаге? Како процењујете?

Марчетић: Имамо снаге, имамо и воље, и да знate да Влада националног јединства, Влада Србије, заиста чини све да сачува основне вредности овог друштва. Заједничким снагама. Нас у Влади уопште не интересује ко је шта, битно је да се договоримо, да дођемо до правог решења. Нема ту прогласавања, нема ту зачкољица. Пре него се дефинише неки проблем има ту разговора, договора, или када се донесе решење онда идемо заједнички у реализацију. Тешко јесте, али морамо покушати да заједничким снагама урадимо све што можемо, да сачувамо државу и да сачувамо стандард нашег човека.

Водитељ: Поштовани гледаоци, дозволите да се захвалим у више и своје име, у овој, 190. емисији "Политикона" телевизије "Палма Плус", министру Ратку Марчетићу, министру за саобраћај и везе у Влади Републике Србије.

Хвала, господине министре, што сте издвојили време за нас. Хвала, поштовани гледаоци и вама, што сте били, и овом приликом, изузетно активни, и својим питањима, управо, обогатили нашу емисију. (разговор водио Душан Трифуновић)

Дискусија министра за саобраћај и везе у Влади Републике Србије, Ратка Марчетића на Петом Отаџбинском Конгресу СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Поштовано председништво Конгреса!

Уважени гости из земље и иностранства!

Браћо и сестре делегати Конгреса!

Пре свега, поздрављам вас у име српских радикала из Поморавља, Ресаве и Левча чији сам представник на овом конгресу и у другим органима српске радикалне странке. Своју привилегију и част да се обратим вама, учесницима Петог Отаџбинског Конгреса Српске радикалне странке, искористићу тако што ћу рећи неколико речи само о једној ствари - о начем уједињењу са савезом са Русијом и Белорусијом. Сматрам да је то питање над питањима од кога зависи све остало што намеравамо, што планирамо, што желимо и чему се од свега надамо.

Српска радикална странка, а пре свега њен председник др Вojислав Шешељ, смело су пре неких 4-5 година поново истакли и афирмисали у српском народу идеју уједињења југославије са братском Русијом и Белорусијом у једну државну заједницу, односно идеју припадања наше земље савезу Русије и Белорусије.

Та идеја је сигурно већ пуна два века у срцима и главама свих српских патриота, племенитих и умних глава нашег народа. Током времена она је само привремено била потискivана из првог плана, али је увек поново избијала као приоритетна када нам је било много тешко, онда када се радило о бити или не бити српског народа.

Српска радикална странка је једна од наших савремених политичких странака и на то стално нашем народу указивала и упозоравала га да нас очекују тешка времена у постојећем међународном окружењу, да нам запад, пре свега, Сједињене Америчке Државе и Немачка, добро не мисли, да економским санкцијама и на крају оружаним нападом, желе да униште нашу државу и поробе наш народ, јер имају свој геостратешки интерес да овладају овим подручјем, у припреми сулудог наума да се на крају обрачунају и са нашом великим



браћом Русима и Белорусима, и на тај начин постану апсолутни господари света, и да би наш прави одговор на такве озбиљне и ратне претње опстанку наше државе и српског народа било наше приступање савезу Русије и Белорусије чим је формиран тај савез, односно ослањању наше државе у одбрамбеном и сваком другом погледу на Русију и Белорусију.

Више истакнутих делегација Српске радикалне странке, које су водили и Војислав Шешељ и Томислав Николић, ишли су у Русију и Белорусију, и њихове партијске и државне делегације долазиле су у нашу земљу у последње четири године.

Српска радикална странка практично је припремила политички терен да би потом државни органи Југославије могли да приступе практичној реализацији идеје о нашем уједињењу са Русијом и Белорусијом доношењем одговарајућих државних одлука.

Нажалост, то задуго није било схваћено на озбиљан начин од знатног броја људи који су водили нашу државу као и остale српске државе, па су рачунали да Запад и није тако лош, да се са њим можемо споразумети на неки начин, чинећи им уступке и уважавајући њихове економске интересе на овом подручју, па смо им, без веће борбе,

препустили територије Српске Крајине и Републике Српске, српских држава са леве стране реке Дрине.

Али, велика звер се тиме није задовољила, она је хтела нашу државу, Србију, да је уништи, да је раскомада и подели на више мањих делова, односно државица, да нам одвоји Космет, Рашку област, Војводину и да нас раздвоје од Црне Горе.

Међутим, тек у децембру 1998. године, наше државно руководство прихватило је, преломило се, и на предлог Српске радикалне странке, и упорно инсистирање наше стране, у Савезној скупштини изгласана је, такође једногласно, одлука о учлањењу наше државе у Савез Русије и Белорусије. Но, било је већ касно.

Западне сile такозваног "новог светског поретка", предвођене НАТО алијансом, напале су 24. марта 1999. године невиђеном оружаним силом, најстратичнијим, супррецизним оружјем и ракетама, и бомбардовали су нас читавих 78 дана непрекидно, даљу и ноћу.

Херојском борбом наше војске и полиције, као и читавог нашег народа, одбрали смо нашу државу Србију, али су нам снаге НАТО алијансе окупирале део наше државне територије - Космет, свету српску земљу.

Тек сада су се многи у нашем народу освестили и коначно схватили да су нам и Американци постали, и биће убудуће, велики историјски непријатељи, после и поред већ од

раније познатих наших непријатеља - Турске, Аустроугарске и Немачке.

И, сада нам остаје да, свом силом, снагом и памећу покушавамо да под хитно реализујемо нашу идеју, односно државну одлуку да приступимо Савезу Русије и Белорусије, као пуноправни чланови њихове државне заједнице, која у суштини представља конфедерацију.

Због чега је то уједињење важно српском народу, и сада неодложно?

Пре свега, када постанемо пуноправни члан заједнице Русије и Белорусије, ми смо решили, практично, на трајан начин, питање одбране од спољних агресора и територијалног опстанка наше државе, затим питање повратка, у најкраћем року, сада окупираних Космета у нашу државу, а у близкој будућности и питање ослобођења окупираних српских земаља, Републике Српске и Републике Српске Крајине, и претеривање НАТО окупатора из свих српских земаља.

Јер, Русија је велика војна и нуклеарна сила која је једина у стању да узврати и порази НАТО агресора од напада на њу, односно на чланице њеног савеза. Лоше ће проћи они агресори који то не уважавају, или занемарују, то је очигледно.

Друго, кад постанемо пуноправни план заједнице Русије и Белорусије, тиме се ствара огромно тржиште за проток, односно размену наших роба и капитала из наше државе у Русију и Белорусију, и

обрнуто. Привреде наших држава су комплементарне, а то ново тржиште је практично неограничено, и све вишкове пљопривредно-прехрамбених производа, као и производа лаке индустрије (текстила, обуће и тд.) као и других производа, можемо пласирати и разменити за нама неопходну робу из Русије и Белорусије (нафту, гас, вештачко ђубриво, производе тешке индустрије, наоружање др.).

Дакле, економски интереси наших држава у размени роба су узаемни, сви добијају у тој размени роба која је, природно, без царина и конкурентна сличној роби из било којих трећих земаља.

Реализација идеје о уједињењу наше земље с Русијом и Белорусијом, као један од приоритета Српске радикалне странке у наредном периоду, како је то у предложеном Резолуцији конгреса и записаној, грандиозна је идеја за коју је вредно борити се и живети...

Велику хвалу и славу заслужићемо од српског народа ми, српски радикали, и наш председник др Вожислав Шешел, када та идеја буде реализована, а верујем и надам се, да ће то бити у најближој будућности.

Желео бих да то буде већ ове године.

**ЖИВЕО САВЕЗ
РУСИЈЕ И БЕЛОРУСИЈЕ
ЖИВЕЛА ЈУГОСЛАВИЈА
ЖИВЕЛА ВЕЛИКА СРБИЈА**

ОДЛУКА ОПШТИНСКИХ ОДБОРА ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА ЗАКАЗАНЕ СУ

ГОДИШЊЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНСКИХ ОРГАНИЗАЦИЈА.

Месни одбори СРС општина које припадају Поморавском округу започели су активности да до Годишње скупштине одрже Годишње седнице својих Месних организација.

ЗА ЗАКАЗАЊЕ СКУПШТИНЕ ЈЕ ПРЕДЛОЖЕН СЛЕДЕЋИ ДНЕВНИ РЕД:

1. Избор радних тела Скупштине
 2. Извештај о раду Општинског одбора у претходном периоду
 3. Избор 10 чланова Општиског одбора
 4. Избор Комисије за финансијски надзор
 5. Давање заклетве новоизабраних чланова Општинског одбора
 6. Програм активности Општинског одбора до наредног заседања Скупштине
- Радно председништво
- Верификациона комисија
- Изборна комисија

Дискусија делегата ОО СРПСКЕ ЈАГОДИНА,

Ивана Радића

на Петом Отаџбинском Конгресу СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ



Браћо Срби и сестре Спркиње!
Поштовано председништво!

Уважени делегати, драги гости!

Већ десет година прође како постоји и политички делује Српска радикална странка на свим српским просторима. За то време Српска радикална странка је израсла у највећу политичку странку у Србији и Савезној Републици Југославији, која је најдоследнија у својој борби за српске националне интересе.

Након пада комунистичког режима 1990. године и распада СФРЈ долази до успостављања вишепартијског парламентарног система. У таквим околностима створени су услови за поновно формирање странке српских радикала, коју и данас предводи др Војислав Шешељ. Кажем, поновно, јер смо ми странка која следи најбоље традиције српских радикала и четника, и која с поносом негује традиције Пашићевих радикала.

Било је потребно само пар година па да Српска радикална странка израсте у најјачу политичку организацију српске опозиције, да би после избора 1997. године постала најјача и најважнија политичка снага Србије, и поново, после стотину година од доласка Пашићевих радикала на власт, завладала Србијом.

И поред тога што су се српски народ и српска држава налазили у најтежим историјским моментима у последњих сто и више година, српски радикали руковођени својим

програмским опредељењима решили су да се обрачују с многим недаћама и нагомиланим проблемима.

Први резултати радикалске власти огледају се у доношењу новог Закона о информисању и Закона о универзитету. Сваком познаваоцу познатог радикалског програма у сточија јасно је да оба закона произишли из истог, што практично значи почетак реализације програма Српске радикалне странке. И недавно усвојени Закон о локалној самоуправи има утемељење у програму Српске радикалне странке.

Српска радикална странка је владајућа и на савезному нивоу. Свима је већ јасно да је усвајање Предлога одлуке о прихватању Парламентарне скупштине Савеза Белорусије и Русије о додели Савезној скупштини статуса сталног посматрача у том Савезу, плод политike Српске радикалне странке, који директно произилази из програма. Сигурно је да ће српски радикали, које изузетно цене, поштују и уважавају у Русији и Белорусији, свим расположивим средствима радити на остварењу једног циља, а то је улазак Савезне Републике Југославије у савез са Русијом и Белорусијом, како би имали конкретне војне, политичке, економске и културне користи. Нарочито је то значајно када се зна да је српски народ традиционално показивао наклоност према словенском и православном браћом из Русије, Белорусије и Украјине. У овом тренутку је нарочито битно да уколико Савезна Република Југославија уђе у савез са Русијом и Белорусијом, да је извесно да ће Русија која има право вета у Савету безбедности Уједињених нација, ускратити даљи останак окупатора НАТО зликоваца у виду самозваних "мировних трупа" Уједињених нација на Косову и Метохији, и да ће Косово и Метохија бити опет и суштински, а не само формално саставни део Србије, јер је сигурно да Србија има знања, храбrosti и умећа да сама изађе на крај са свим својим унутрашњим проблемима. Када се све ово узме у обзир постаје јасно да оријентисаност Српске радикалне странке на савез

Србије и Савезне Републике Југославије са Русијом и Белорусијом има далекосежне и стратешке циљеве.

Ми српски радикали смо поносни на то што смо урадили. Показали смо за ових 10 година српском народу и целом свету да нисмо одустали ни од једног циља који смо зацртали још пре десет година кад смо почели да се бавимо политиком. Показали смо да смо спремни да се ухватимо у коштац са свим проблемима. Доказали смо да смо спремни да се жртвујемо за отаџбину. Показали смо да смо одлучни и храбри, и спремни смо на нова искушења.



Пред нама су велики послови, приближавају се избори. Ове године очекујемо изборе за Савезну скупштину и за скупштине општина. Да бисмо успели у својим намерама морамо радити више него икада. Сада када имамо општинске одборе у свим местима у српским земљама, када имамо месне одборе у сваком српском селу, када имамо одано чланство, навикло на сва искушења, када имамо људе којима се српски народ поноси, треба много више радити. Треба учлањавати нове чланове, активирати старе, обављати све врсте пропагандних активности. Свако село, сваки засеок, сваки човек треба да се обиђе, да се поразговара, да се износе ставови Српске радикалне странке.

Српски народ много очекује од српских радикала, нарочито сада када су заступљени и у Републичкој и у Савезној Влади. Из дана у дан постаје све јасније да је долазак радикала на власт најбоље могуће решење за српски народ, а Србија нема коме другом да укаже поверење осим Српској радикалној странци.

Иван Радић

ИЗДАЈА - КОБНА БОЛЕСТ ЗА ЈЕДАН НАРОД

Стаяли су сви, онако прикладно одевени, на мермерном степеништу усред Берлина, у граду где је пре 60 година изречена она чувена монструозна реченица: сто Србина за једног Немца...

Сви наслејани и срећни, задовољни, сваком у цепу звецка тридесет сребрњака.



На протеклом Петом Отаџбинском Конгресу Српске радикалне странке у Београду 23. јануара проглашено је поново оно што треба да буде визија сваког српског патриота. Одбрана српских земаља, по сваку цену, и слободе, као најдрагоцените вредности, главни су правци деловања за нас, српске радикале. Међутим, толика бујица напада на ове идеје, показала је да се Србија, на жалост, опет суочава са бОљком, којом ју је још давно Бранковић заразио.

Питам се, понекад, каква је била наша историјска морална слика пре неколико векова или касније, у време Лазара и Косова, у време Чарнојевића, Црног Ђорђија, албанске голготе, за време два велика светска пожара...

Увек је међу Србима било оних који су сународницима скидали главе да би се тим чином додворили тиранима који су са својим моћним освајачким хордама чекали као орлушине на граници Србије да њихови плаћеници, а наши изроди, заврше свој део посла.

Некада су ти, Срби - Хамзе били перјанице српских душмана, коловође у рушењу српских светиња и убијању Хришћана.

Не мислим на јањичаре, чије је сећање изbrisано јер су као мали отимачи од својих родитеља и васпитавани у Стамболу, већ на оне

свесне Србе, потурчene својом вољом при здравој памети. први су се наслаживали мукама Срба који су умирали у најстрашнијим мукама, док су први, по крви Турци тек стизали да виде шта се то дешава. Ни швапски ћесар није био без тих проданих душа, жељних само мало власти. Довољно је да им се додели мало капетанско звање, орден шестог реда, бесплатан стан у неком бечком забаченом кварту па да се намири цена за издајство земље.

И када смо мислили да тога више некада неће бити, да смо једно биће, да нас је научила историја да је издаја кобна болест за један народ, она се поново рађа.

Они некадашњи можда су се некада и сетили да траже своју звезду водиљу као несрећни Вук Исаковић, који је и на крају своје сеобе опет кренуо на пут, у бескрајни плави круг, а ови - не...

Данас је то много перфидније, у рукавицама, које "независна гласила" називају западна демократија и "Покрет за људска права", разни фондови са сумњивим изворима финансирања. Блештави салони европских престоница, искићени опљачканим драгоценостима из бивших колонија, декори у коме су и пауци занемели од страха да не наруше склад мрачних ћошкова у којима чекају наши нови ћесари и Хамзе да им се поделе следовања и задужења. И на крају, заједничка фотографија; наши дични екс-комунисти, екс-генерали, екс-жене са славним министрима из ЕУ и НАТО савеза, са људима који су најздрављи француским шампањем сваку, бомбом откинуту дечију главу у Србији, најздрављали су због беба које ће због њихових томахавака остати доживотно без слуха

Назздрављали су Грделици (путницима који никада неће стићи на одредишта), Варварину, маленој Милици Рајић, Мердарима и оцу који је погинуо с једанаестомесе-

чном ћерком у загрљају од њихових "хуманих" касетних бомби, назздрављали су болницама у којима су по други пут убијали исте људе довезене из погођених подручја, назздрављали су школама у које се уселио оштар задах сумпора и радиоактивних шрапнела, назздрављали су новинарима спрјеженим на информативном бранику Србије...

Ето, драги наши "генерали", "економисти", "социологи", "правници", "студенти", "пензионери", ви који у пасошу имате визе свих оних земаља које су 78 дана убијали моју земљу, са таквим сте људима ви ушли у историју крој једну обичну, најобичнију фотографију. Као улазак воза у станицу када је овековечен почетак ере кинематографије! А ви сте овековечили издају... Не знам има ли више смисла да дански Квислинг буде синоним за ту мрачну радбу!

Стаяли сте сви, онако прикладно одевени, на мермерном степеништу усред Берлина, у граду где је пре 60 година изречена она чувена монструозна реченица: сто Србина за једног Немца... Сви наслејани и срећни, задовољни, сваком у цепу звецка тридесет сребрњака.

Најлакше је рећи пред тим њиховим домаћинима да је у Србији беда, нема лекова, нема горива, нема струје... Никако да их упитају зашто су затворили границе њиховој земљи? Тежак је цинизам свезати човека да не може да се храни и да пије воду, а после га питати: "Зашто су умро?"

Хиљаде баријера који су ти "хумани западњаци" поставили српском народу, поставили су их само српском народу, поставили су их само из жеље да га униште, никако из наме-ре да стварно помогну и допринесу бољем животу. Зар треба очекивати самилост и разумевање од људи који су спречили транспорт боца с кисеоником 1992. из Београда за Бању Луку због чега је 12 беба

умрло у инкубаторима без ваздуха!!! Јесу ли то људи или демони? Не знам... Можда их је Јован Богослови видео пре 2000 година, само није знао како да их опише у откровењу...

Е, код таквих иду наши саплеменици да би нашли милост и утешу. А, када им се да зелено светло, на конференцији за штампу пред странним новинарима, читаве биографије Срба у Србији, који нешто значе, препричавају се и увеличавају да докажу какви смо мито...

Свакоме знају када му је деда с туђег чокота грозд откинуо, а само за своје мецене ништа не знају.

Они су поштени, неустрашиви, хумани, демократе...

Надасве хумани?? Толико хумани да им Содома и Гомора дођу као предграђе њиховог накарадног мегалополиса бешчашћа.

Питам се само, како су се осећали двојица "наших" врлих политичара док су се у Паризу, затим у Берлину, руковали и грлили са Шираком и Шредером и, онако насмејани, зурили у објективе великих светских новинских кућа у моменту док су се над Србијом смењивале ескадриле свих могућих машинерија и скаламерија које су сејале смрт тамо где се устреми око суманутих НАТО-вских генерала. Летели су и видљиви и невидљиви, и беспилотне, шпартали звезданим небом неки сателити, шумели на 20 километара "авакси", тутњали "апачи"... Подигла се хука и бука, као да се заратило с другом планетом, а не са Србијом...

И, на крају, пошто мало-мало па падне нека гвожђурија с неба у плодне српске оранице, спаде НАТО на то да обарају Србима бандере и пале бензинске пумпе...руше мостове, мостиће, можда и неко брвно, топлане, електране, да се смрзнемо кад дође зима, кад већ не могу да нас све побију.

Јуначки, нема шта, с петнаест километара висине!

Сигурно не мислите да су строги високи чиновници НАТО или ЕУ или не знам још како, знали кога да ставе на чувени списак од 600 људи из Србије, којима је намењен "карантин" - неизлазак у њихов "слободни" свет. Не! То су наше вредне Алексе Жуњићи педантно сваког истакнутог Србина уписали, додуше негде уз погрешно које слово, али ипак су уписали. Није промашен ни посланик с крајњег југа Србије, а човек још ни пасош не-



ма. Па зар се од таквог плаши толика машинерија силе и капитала?

И, да се вратим на рукојупце који у свачијем оку трун виде. Смета им какви су људи у Србији који нешто представљају у животу земље. А да ли им сметају политичари из врха западне алијансе са својим скандалима, са својим настреноштима и са својим новорелигијским (да не кажем секташким) веровањима које полако, кроз грађанске законе уводе у свакодневицу урбаног живота њиховог друштва. Заборавили су и Монику, прељубе, алкохоличаре, портпароле сумњивог пола, корумпиране функционере, (најновија афера са Х. Колом), нехришћанске генерле који су се и Ваксес потрудили да крваво одраде свој посао...

Не, они су добри и савршени. Само им њихови Срби не ваљају! Не ваљају што, ето, неће да гласају за оне којима се по Паризу и Берлину приређивала свечана вечера док се у Србији народ склањао по склоништима и подрумима.

Не знам каква је то демократија на Западу, када се вољом неког, назови високог представника, мења воља народа која је верификована на изборима. Чему онда избори, чему онда народ, странке, када један човек потезом пера све то потире. Такву демократију хоће наши рукојупци! Да нам други цртају границе, пишу уставе, праве школске програме, одређују сезоне лова... Шта се додогодило у Републици Српској? Др Никола Поплашен, коме је народ дао апсолутно поверење, уклоњен је силом с места председника Републике Српске. И не само то, већ је поменути високи представник Вестендорп забранио Српској радикалној странци у РС учешће на предстојећим изборима. Каква мизерија и цинизам; они иза којих стоји народ не могу да обављају

дужност која им припада по Уставу, и наспрот њима - шака полтрона и изрода српског народа, без подршке свог национа, влада у Републици Српској! Чију вољу спроводе, то је очигледно! Српска није сигурно!

Срби у Републици Српској су доживели још једно понижење, поред већ поменутих. Од недавно из уџбеника и школског програма у Републици Српској, избачени су великан српске књижевности и историје Петар Петровић - Његош, нобеловац Иво Андрић... Кажу, врећај се други ентитет... Врећају се што су ова два поменута писца писали о њиховој срамоти и нашој величини, о историји која је таква какваје.

Нису криви ни Његош ни Андрић што су постојале потурице, што су јаме диљем Лице, Кордун, Херцеговине - пуне српских костију уморених од руку оних који се данас врећају на помен Горског Вијенца, Андрићеве "Ђуприје", Кочића, Шантића...

Ето зашто народ тако гласа! Нек је некада и гладан, нек некада иде мало и пешице, нек мало и псује када ујутру нема где да купи цигарете, али ипак неће да прода српски понос за кашику руског кавијара, служеног једног пролећног дана 1999, полтронима на Шанзелизеу.

Зато је пут српских радикала исправан пут!

Смеју се они који не маре за српство и Србе. И, да нагласимо: никог не угрожавамо, нити обесправљујемо ако није Србин. Само нећемо да дозволимо да нам се отима оно што је вековима било српско. Ако је некога стид да каже да је Србија тамо где је Јадовно, где су Пребиловци, Јасеновац, Козара, Коритска јама, онда нам такви и не требају. Врата њихове демократске Европе су им отворена. Идите тамо и будите јавно оно што сте овде тајно!

И, на крају да завршимо анегдотом о Његошу коју је записао Љуба Ненадовић:

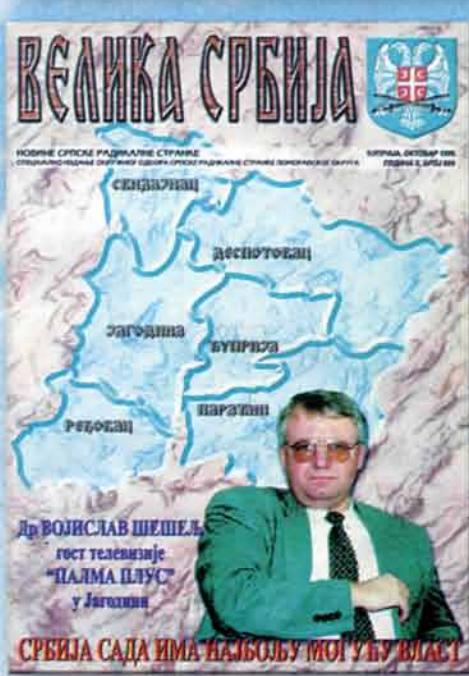
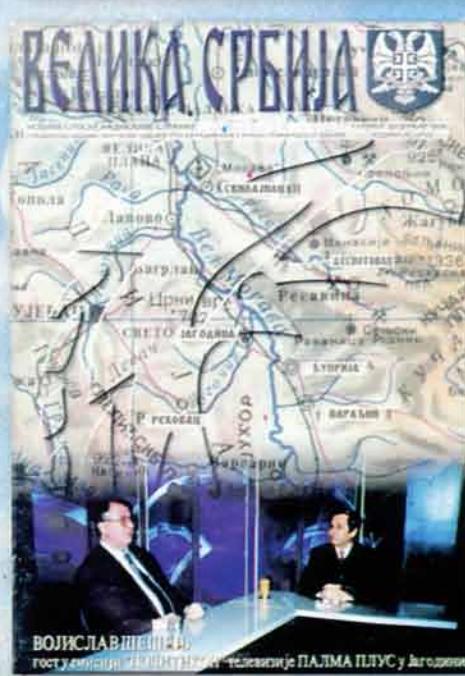
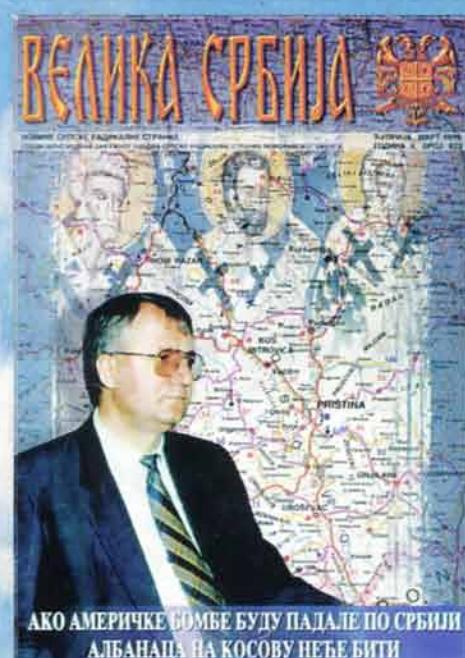
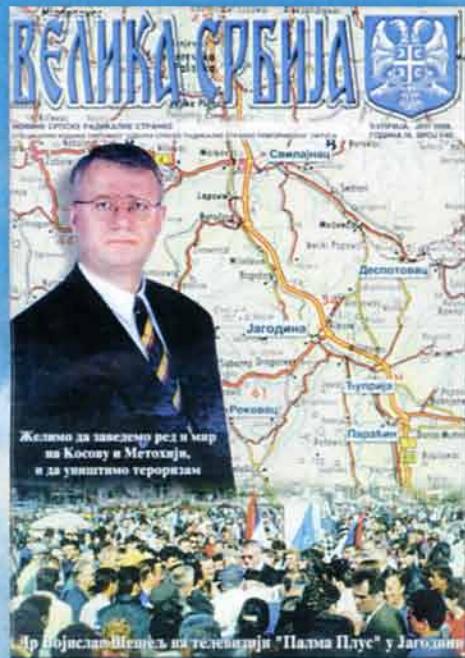
"Његошу у Напуљу француски дипломата пребаци да су Црногорци толики дивљаци да људима секу главе..."

Његош му одговори чојски и мирно: "Сјечемо их вала у боју, и то душманима што 'оће да отму земљу српску, но ви својем краљу и другијем људима главе на сред трга сијечете, и од тога сабор правите. Па, ко је већи дивљак?"

Радиша Илић

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА





ДЕЛЕГАТИ И ГОСТИ
ИЗ ПОМОРАВСКОГ ОКРУГА
НА ПЕТОМ ОТАЦБИНСКОМ КОНГРЕСУ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ